

מזנולוגים- גברים- תוכן עניינים :

- 3..... אהבה קולומביאנית - אורן.
- 4..... אהבה קולומביאנית - עומר
- 6..... אהבה קולומביאנית - עומר 2
- 7..... אופוריה – אלקנה
- 8..... אופוריה - תומריקו
- 9..... אושפיזין - משה
- 10..... אושפיזין - משה 2
- 11..... אילת-עדן
- 12..... אילת – עומרי
- 13..... אילת – ניסן
- 14..... אילת –ברק
- 16..... איש חשוב מאוד - יהודה
- 17..... אלנבי - אריק
- 18..... אלנבי-ערן
- 19..... אמא ואבאז -ארז
- 20..... בופור
- 21..... בוקר טוב אדון פלדמן - נוח פלדמן
- 22..... בטיפול- ידין ירושלמי
- 23..... בטיפול- ראובן
- 24..... בית האומנה -יונתן
- 25..... בני ערובה
- 26..... גיוני ואביריי הגליל – איתמר
- 27..... גיוני ואביריי הגליל- גיוני 2
- 28..... גיוני ואביריי הגליל - גיוני 3
- 29..... גיוני ואביריי הגליל – ניר
- 30..... גיוני ואביריי הגליל - שימי
- 31..... האי - טומי
- 32..... האסונות של נינה – אלכס
- 33..... הבורר - נדב
- 34..... החגיגה- כריסטיאן
- 35..... החוג לדרמה - עסאבי
- 36..... החיים זה לא הכל - אהוד
- 37..... הכוכבים של שלומי –שלומי
- 38..... המשרד - סמי
- 39..... השוטר - אוהד
- 40..... ואלס עם באשיר
- 41..... זגורי אימפריה – אביאל

טכניקה – משחק מול מצלמה

050.7218917

054.2203332

www.technique.co.il

42	זגורי אימפריה - אביאל 2
43	זהר
44	חולה אהבה משיכון ג'
45	חולה אהבה משיכון ג' - ויקטור
46	חולה אהבה בשיכון גימל - ויקטור 2
47	חצויה - דני
48	חצויה - מושיק
49	טירוונות - אבא של גידי
50	טירוונות - גידי
51	כפיות - השבוי
52	לאן נעלם דניאל וקס
53	מי מפחד מהזאב הרע - דובלה
54	מילואים - אביתר
54	יוצרים : אורי ברבש, בני ברבש
55	מציצים -אלי
57	מרחק נגיעה - אהרון
58	מרס תורכי
59	נהג מונית
60	סימה וקנין מכשפה -שוטר
61	סנאצ' - טוני
62	סיפורו של אנטואן פישר
63	סיפורו של וויל האנטינג - צ'אקי
64	עד החתונה -אייל
65	עלילה - לירון
66	עספור - איציק
67	עפולה אקספרס -דוד
68	פעם הייתי - יענקלה ברייד
69	פרשת השבוע - אלישע
70	פרשת השבוע -אלישע 2
71	פרשת השבוע - אסף
72	פרשת השבוע - הוידוי של השוטר
73	פרשת השבוע - סשה
74	קזבלן - קזה
75	קלרה הקדושה - טיסונה מנהל ביה"ס
76	ראש גדול - אור
77	רוקי
78	רמזור - יוני
79	תגובה מאוחרת - מני

אהבה קולומביאנית - אורן

תסריטאי: רשף לוי

רקע: אורן, נעים, מקסים, מצחיק חושש מלהתחתן. משוחח עם חברתו לאחר חתונה של חבר.

מת מעייפות. נגמרתי.

טליטוש, בואי תשבי איתי, אל תלכי לישון עדיין.

אמרתי לך - "בואי נדבר על זה" אמרתי. טלי את גנון. תינוקת בת שש. הייתה מסיבה, רקדנו,

השתוללנו, שתינו. וזידאן הביא את החשפנית המסריחה הזאת.

זידאן ארגן את זה עם השטויות שלו. אני לא ידעתי שהיא תהיה בכלל.

ורוב הזמן עומר רקד איתה. עומר שאת כ"כ מעריצה אותו על הרצינות שלו.

וכן, כן, נגעתי לה בשדיים. מה קרה? על דבר כזה את לא יכולה לסלוח?

על מה חשבתי בחתונה של עומר ויעל? מה זה קשור? על זה שהרב מסטול שזה קטעים.

על ירושלים.. על זה שאבא של עומר בוכה. כי את בחורה. זה מה שבחורות עושות, יש חתונה,

אתן ישר חושבות "עלינו". אבל זה לא סתם שעברתי לגור איתך, זה משהו שלא עשיתי אף פעם.

אני לא ראיתי מערכת יחסים נורמאלית בבית טלי. ואני יודע שלפי ההיגיון, היינו צריכים כבר

להתחתן. או-קי, או-קי את צודקת, את צודקת. מהיום הכול משתנה.

יאללה, טלי. זה אני. אנשים מקנאים בנו, קוראים לנו מאחורי הגב "אימפריה",

אנחנו "הזוג הנצחי". אני רוצה להתחתן איתך. טלי, טלי, תתחתני איתי, בבקשה,

אני אוהב אותך. אני ואת זה כמו מילים ושיר ולחן.

טלי, חשבתי על זה. תיכנסי לאווירה, לרומנטיקה הגיע הזמן.

אני הייתי באמת דביל ואל תגידי לי, "לא". אני מסתכל עליך,

אני יודע שאת האישה שאני אוהב עכשיו, שאני רוצה לאהוב מחר,

שאני רוצה להזדקן איתה ביחד. שאני רוצה לחבק אותה בבית אבות. תמיד.

תתחתני איתי. להגיד עוד דברים? די עם השטויות האלה של "לא מאמינה בטקסים".

תראי פצצה בשמלה לבנה. אימא שלך תשמח. המשפחה שלי תשמח.

חוץ מזה אם נתחתן, נוכל לעשות עוד מסיבת רווקים. ואני אוכל לפגוש שוב פעם את ג'סיקה.

אהבה קולומביאנית - עומר

תסריטאי: רשף לוי

הבאתי לך מתנה אישית.
 אמרתי לך שאני כותב?
 התחלתי, לא מזמן. הבאתי לך קובץ של 5 שירים.
 כתבתי שיר על הים ועל מין.
 התחלתי את הקטע שהיד נכנסת לתוך המים והיא עוד לא רטובה.
 זה חומר חזק על רגשות, על העתיד, בלי לשכוח את העבר.
 אתה יודע ש... כולנו התחלנו מאימא אחת, חוה.
 אתה יודע שפתאום קלטתי שהייתי בן-אדם סגור?
 נפתחתי לרוח.
 אתמול בכיתי בסרט.
 "אוסטין פאוארס, המרגל שתקע אותי".
 ראית את זה?
 אורי, אני מגלה רק לך אבל אני החלטתי לעזוב את יעל.
 אני.. תשמע, אני הגעתי למסקנה שאנחנו לא מתאימים.
 טעות שלי. פאק שלי ואני לוקח את זה עליי אבל..
 אין ברירה.
 אני צריך לחיות והיא...
 להישאר אתה זה פשוט לשבת ולחכות למוות.
 שכרתי דירה בדרום העיר.
 בפעם הראשונה בחיים שלי פגשתי בחורות שמייבשות חוטיני בסלון.
 כל הפרופורציות שלי לגבי החיים השתנו.
 אני מדבר אתך על אורגיות, אני מדבר אתך על בחורות שאתה שוכב אתן ואתה לא יודע איך
 קוראים להן.
 שירלי, מהדירה, נראה לי היא נדלקה עליי.
 היא הייתה קצינת ת"ש בגולני, היא כל הזמן הייתה שואלת אותי מתי אני נכנס.
 אני מכין תכנית מילוט, ואז בלילה אחד אני מכיש את יעל ובורח.
 לא בחודש הקרוב, זה.. עכשיו תקופת החגים, אנחנו מוזמנים לכמה ארוחות שאני לא יכול לבטל.
 אורי, בוא, בוא נעשה איזה..
 בוא נעשה איזה מודל קטן, איזה אימון על יבש.
 נגיד שאתה יעל ואני עומר, ואני רוצה להיפרד ממך.
 תנסה להיכנס לראש שלה, היא ערמומית, היא רוצה ילד ושם דבר לא יעצור אותה.
 אני רוצה שתגיד לי את הדברים הכי חמורים, תקלל אותי, קח סכין ו.. תעשה אותי בן ערובה.
 היא מסוגלת להכול, אוקיי?

אורי, אני לא יכול לעשות את זה. היא תתאבד.

טכניקה – משחק מול מצלמה

050.7218917

054.2203332

www.technique.co.il

מונולוג

גברים

ואז בלוויה שלה אני אצטרך להסתכל לאימא שלה בעיניים
ולהגיד לה: רבקה, אני לקחתי את הבת שלך בגיל 14
ואני מחזיר לך אותה בארון רבקה, הפאק הזה עליי!

טכניקה – משחק מול מצלמה

050.7218917

054.2203332

www.technique.co.il

אהבה קולומביאנית - עומר 2

תסריטאי: רשף לוי

זה אף פעם לא קרה לי.
 כן? מאיפה את יודעת? את נהיית עכשיו מומחית?
 את עשית את זה רק אתי. לא, אני לא רוצה שתלפני אותו.
 כי זה לא חתול. זה גם לא ארטיק. זה אמור לעבוד מעצמו, הוא צריך לרצות את זה יותר ממני.
 כוס עמק! זאת אשמתיך, את יודעת? בשביל מה התקשרת לעבודה שלי?
 אבל למה התקשרת לעבודה שלי?
 אני עוד לא בטוח במעמד שלי שם. זה כבר לא הגיב של מגיד עם חוזה לשלוש שנים
 שגם אם אני יורה קצת באוכלוסייה אזרחית לא עושים לי כלום.
 זה מקום חדש, זה היי טק, ואת יוצרת לי שם איום.
 וזה הכול קשור אצל גבר.
 זה הכול באותו מקום במוח. עבודה ומין.
 איך את מתקשרת אומרת בשמי, שאני מאחר? מי שמך?
 מה נפצתי? נפצתי..
 את יודעת איזה פציעות אני ראיתי? את יודעת איזה דברים?
 את יודעת שלא לבזז השתילו בטעות יד של מחבל?
 עד היום אני לא יכול לסמוך עליו בגלל זה.
 מהיום עוברים לקונדומים, וממחר את על גלולות.
 הדבר האחרון שאנחנו צריכים בבית החדש שלנו, זה ילד לא מתוכנן, יעל.
 אני הייתי לא מתוכנן. את יודעת איך זה פגע בי?
 אני לא "בקריוז!" זה את מעצבנת אותי.
 את כל הזמן רוצה ילדים כאילו אני איזה מכונה לייצור זרע.
 אבל את צריכה להבין שיש לי קצב משלי.
 אמרנו שנתיים, ולא מהסקי, יעל.
 לא סופרים מהסקי.
 את יודעת מה, אולי זה גם הזמן להודות, אבל גם אז, זייפתי.
 זייפתי אורגזמה. ידעתי שאת רוצה שאני אגמור וזייפתי.
 אני עברתי סדרת שבי בצבא, מותק, אני יכול לזייף התקף אפילפסיה,
 אני יכול לעצור את הלב, אני יכול לזייף אורגזמה.
 בשבילי לגמור זה כבר לא מטרה בחיים.

אופוריה – אלקנה

תסריטאים: רון לשם דניאל אמסל

היי, נראה לי שזאת טעות, סבבה? ביי (טורק לה ת'דלת, דפיקה שוב)
בת כמה את? מה את רוצה שאני אסתבך עם קטינה. תמצאי לך איזה קטין שיאהב אותך.
אני יותר מידי הארד קור, מאמי. העולם אכזר, איך אני אשם? אל תקחי ללב אני סתם שטחי.
אני אגיד לך דוגרי, יום העצמאות היום בלילה. אני חייב להיות טיפה יותר בררן כן?
כבר גמרתי שלוש פעמים את יודעת, מזדקנים, עוד פעמיים אני כבר גופה. בעיה לבזבז.
מה את מתבאסת? זה המשחק, עכשיו אני אומר לך לא מתאים. עוד שעה תגידי את למישהו אחר
לא מתאים. זה מה שיפה בדמוקרטיה. את בתולה, אין עליך ניצוצות של סקס, סקס, סקס.
ברגע שמישהו יכפכך אותך פעם אחת, בום יידלק החשמל, ישתחררו הפחדים. עפת.
יאללה עפת, עפת, עפת.. (שוב טורק לה ת'דלת ודפיקה)
גיזס, נשבר הלב. נוי, את מרשה לי לתת מתנה יותר גדולה ממה שבאת לקבל? אני אתן לך את
התורה כולה, כנפיים יעני שתוכלי לעוף. את יוזמת, את מחפשת, את פונה לכוסונים בצ'אט.
אני מעריך. אף פעם אל תגידי לגבר "נעים להכיר". לאף אחד לא נעים להכיר, מעייף להכיר.
שיעור מספר אחד לחיים. מעכשיו את רושמת "חרמן" סימן שאלה.
שיעור מספר שתיים, תחפשי פרצוף כיעור. גברים מכוערים הגוף שלהם יותר מושקע.
הסקס יותר לווהט. הם מתאמצים למה היתה להם ילדות גיפה. שלוש, אל תקבעי עם אף אחד
למחר, למחרתיים, להלילה. מעכשיו לעכשיו, מי פנוי, מי פנוי בהרצל, מי פנוי בבן גוריון, מי פנוי
בשירותים של ארומה גראנד קניון. וזה היתרון היחסי שלך. לפעמים אין אף מונית אחרת ברדיוס
500 מטר. "וואט אר יו אין טו?". "סקס נאו". ארבע, היית אצל גבר, היה פח? על טיל לסטוץ הבא.
כמו טייס אחרי קראש, למה שהטראומה לא תאכיל אותך שיתוק. יאללה ציפור טרף עפת, עפת,
עפת.. "פליי".

אופוריה - תומריקו**תסריטאים: רון לשם דניאל אמסל**

זוכר את הימי שישי שהיית בא, מפיל אותי לבסיס, יוצאים שנינו על אח"י לים, משתזפים בארמונות?
יום אחד אני בשער בית ספר, מחכה שתבוא. פתאום בא אליי יזהר, "בואנה פרעוש, זכית בטוטו", אני אומר לו "וואלה למה אחי?". הוא בא לי "היום לא פותחים לך את הראש".
ואני כולו שועל ורוד,
" תודה רבה אחי". מחכה לחטוף נבוט בטון בגולגולת, יודע בלב שאחי שוקי יגיע בזמן.
אבל יזהר הולך לאיזה שמן קווקזי, קושר אותו לעץ, מעמיד את כל החבורה של הקווקזים, ממלאים אותו שתינה. אני עומד שם, יזהר צועק לי "בוא, בוא תומריקו, תן קצת שתינה תימנית על החרא הקווקזית. מה, אתה סוציומט?".
אני לא הייתי משתין על אנשים, כי לא הייתי אוהב להוריד את התחתונים בפרהסיה, סבבה? פתאום בא איזה מפלצת קווקזית, רול, רול. מסתכל על אחיו העוגה, מפוצץ שתינה, מסריח, בוץ, חול, דשא, פלוצים. איכ.
הוא בא אומר לנו "מי עשה את זה? אה? יזהר מצביע עליי.
"זאת הדוגמנית התימנייה" וכולם מצביעים עליי ואומרים "זאת הדוגמניות התימנייה".
הקווקזי הרול שואל את אחיו העוגה "מי עשה לך את זה?",
העוגה אומר לו "כן, זאת הדוגמנית התימנייה". ואז באת.
למי תאמין? מאה קווקזים אומרים שאני סיבכתי את המשפחה בכבוד המשפחה.
התפללתי שתעשה לי "מכונת כתיבה", שתכניס בי לאטמה קטנה, חשמול.
ואז באנו לפה, שמת אותי על הרצפה, דרכת לי עם המגף הצבא שלך ואמרת לי "תומר אתה הבושה של החיים שלי, אני מוותר עלייך, אתה הכבש השחור של המשפחה".
לא שטנו יותר בשישי.

אושפיזין - משה

רקע: משה, עברין שחזר בתשובה, מתכונן לחג סוכות עם אישתו ומתחנן לאלוהים שיעזור לו לעבור את החג כמו יהודי כשר.

אני אגיד לך את האמת ריבוננו של עולם המצב על הפנים.
כן.. אני יודע ששונא עצבות, אבל אני מזה בעצבות.. כולי עצבות .. גוש של עצבות.
לפעמים אני חושב שמגיע לי משהו ריבוננו של עולם.. לא מגיע לי כלום.
אבל האמת אני לא מבין, אני אגיד לך את האמת אני לא מבין.
רוצה להיות יהודי כשר, זה מה אני רוצה, לא רוצה שום דבר יותר מזה.. רוצה שתהיה לי סוכה
שיהיה לי לולב, שיהיה לי ארבעת המינים שיהיה לי מה לאכול בחג, זה מה שאני מבקש,
זה לא בעייה גדולה מידי בשבילך נכון?
אתה יודע מה? ואם לא בשבילי, בשביל אישתי.. אני אגיד לך את האמת אני לא מבין,
פייר אני לא מבין, מה עשתה לך מלכה בת מזל, מסכנה.. כל-כך מכבדת אותך,
כל-כך מעריכה אותך..
מה יש לה ממני? מה יש לך ממנה? מה אני מביא לה הביתה?!! כלום!!
תורה?? איזה תורה אני מביא לה?.. פרנסה? ילד?
(מחיאות כפיים) נס ריבוננו של עולם אנחנו צריכים נס, נס ריבוננו של עולם צריכים נס.
נס ריבוננו של עולם.. נס.

אושפיזין - משה 2

רקע: משה, חוזר בתשובה, החי את חייו החדשים כחסיד בירושלים, מארח בסוכתו אורחים מהעבר ונותן להם דבר תורה על החג.

ברוך אתה אדוני, אלוקינו מלך העולם, בורא פרי הגפן.

ברוך אתה אדוני, אלוקינו מלך העולם, אשר קידשנו במצוותיו וציוונו לשבת בסוכה.

ברוך אתה אדוני, אלוקינו מלך העולם, שהחיינו וקיימנו והגענו לזמן הזה.

למה הקדוש ברוך הוא ציווה אותנו לשבת בסוכה?

זה לא רק לשבת, אתה יודע, אליהו? לאכול..

על פי ההלכה בן –אדם צריך לאכול, לישון, לשתות, - הכל בסוכה.

למה זה? אני אומר לך שהוא רצה שנרגיש.. השם יתברך רצה שנרגיש,

שכמו שסוכה, מה זה? בית ארעי, לא קבוע,

ככה גם העולם הזה שאנחנו עושים ממנו כזה סיפור גדול, הוא ארעי וחולף,

שאנחנו רק אורחים בו.

אילת-עדן**יוצרים: עידו דרור ודוד דהן**

תקציר העלילה: בחור ממוצא אתיופי. חדרן במלון, החבר הכי טוב של נתי. מצחיק, מרדן, פה גדול, נוטה להסתבכויות אבל עם לב זהב. מקרין ביטחון ושובבות, אבל כשזה מגיע לאהבה הוא ילד מבויש.

עדן: נכנסים כמו גדולים, מה את מתביישת? המקום מפורק באנשים אף אחד לא יחשוב בני כמה אנחנו, עשיתי את זה אלף פעם.. את תהיי המלכה של הערב, עלי.. ואם יהיו בעיות יש לי תעודת זהות של אחי הגדול גם ככה הפרנגיים לא מבדילים בינינו.. (מחייך) לכי עכשיו, שימי את השמלה הכי מטורפת שלך, תחתכי מהראש את כל הפחדים שלך כי את איתי ואיתי הכל קורה בסוף.. אני אנקה את הסוויטות של שמונה במקומך כי אני לא צריך להתלבש אני בא ככה.. מה מצחיק? אני מוריד את התג שם והסיכה של המלון וזאת חליפה ארמני לא? הנה אני מוריד וכבר את נגנבת אומרת לעצמך מי זה האתיופי הטחון הזה נכון?.. (מחייך, מבסוט) את רואה, פה קומבינה שם איזה סידור והכל נהיה ליגה בשנייה.. לא צריך מיליונים כדי שיהיה לנו טוב, צריך רק אחד את השנייה..

אילת – עומרי**יוצרים:** עידו דרור ודוד דהן

גיבור הסדרה. נער מחוספס, בן לאב עבריין שנכלא לפני שנים והותיר את המשפחה חסרת כל. חתול רחוב שמתחמם מהר, ממוקד מטרה ומאמין שדרך הפשע זורמת בדמו כגזירת גורל. מראה וחתך דיבור של ערס חינני..

עומרי: הכי בקטנה, זה הולך ככה, אני בא, משחק אותה לא מפה.. מבוויש, עדין סחי כזה.. אבל סחי טחון כדי שירצו לקחת לי את הכסף. משחק ראשון אני מפסיד, שני גם.. נותן לו.. עכשיו הוא רואה שאני מתרגז ויש לי כסף להוציא, נותן לו להציע לי עוד משחק ואני מתלבט יעני.. נותן לו להעלות את הסכום, מדליק אותו ובום! עושה לו סלבדור.. מנקה לו את השולחן מכדורים תוך דקה וחצי, עד שהוא מבין מה קרה כל הכסף שלו אצלי.. יפה לא? הלו? מה הפרצוף? טוב שכחתי עם מי אני מדבר... כשתגדלי כמוני בגיונגל את תביני שאו שאת טורפת או שטורפים אותך.. ואני לא בקטע שיטרפו אותי.. (מחייך) אלא אם כן זה את.. כי יש בך משהו שונה, משהו שלא ראיתי אף פעם באף אחת, לא יודע להגיד לך מה זה, אבל יכול להגיד לך שבא לי לגלות...

אילת – ניסן**יוצרים: עידו דרור ודוד דהן**

תקציר העלילה: הבחור הטוב. מדי. לוק של בחור חמוד. רומנטיקן חסר תקנה, מפנטז על חתונה מגיל 4. מגיע לאילת כדי למצוא אהבה, נמאס לו להיות היחיד בשכבה שלא התנשק.

ניסן- הי שלום נעים מאוד אני ניסן אנחנו נתקלנו אחד בשנייה לפני יומיים, וזה חבר שלי.. (לא רואה את צחי לצידו) זה היה צחי לפני שהוא השאיר אותי לבד פה.. אז אני ניסן... שם מוזר אני יודע... אני קרוי על שם סבא שלי, נפטרתי בדיוק כשהוא נולד.. (קולט) זאת אומרת... הפוך.. הוא נולד כשאני נפט... בכל מקרה, אני ניסן ורציתי להגיד שאת את נראית לי ממש... כאילו... עסוקה... אז בעצם... זה הכל.. (חושב רגע) לא, זה לא הכל... מאז שנתקענו והפלתי לך את הספרים אני לא מצליח להפסיק לחשוב עלייך ואני יודע שאחרי שנתקלנו והספרים שלך נפלו את אמרת בצחוק שעכשיו אנחנו צריכים להתאהב, כי זה כמו בקלישאה שבחור ובחורה נתקלים ואז מתאהבים, אבל אולי בכל צחוק יש קצת אמת? גם זאת קלישאה ואת יודעת מה אומרים על קלישאות... שהן נכונות.. אז מה את אומרת? (מישהו נכנס, ניסן מסתובב נבוך) הי צחי.. מה? לא לא דיברתי למראה.. סתם הסתכלתי, כמו שעושים עם מראות..

אילת – ברק

יוצרים: עידו דרור ודוד דהן

תקציר העלילה: החתיך השחצן (והמציל בבריכה של המלון). פלרטטן, כריזמטי, צ'ארמר. האקס של נועה. למרות שנפרדו הם היום החברים הכי טובים, מעריכים אחד את המוח הזדוני של השנייה ומתייעצים לפני כל תחבולה.

ברק- (עושה תרגיל) זה עובד לי על המותן כסל.. עושה פה פס, את רואה? תסתכלי על הגבר שלך, עכשיו תסתכלי עליי.. סתם צוחק, זה מהפרסומת.. אבל תסתכלי.. (מחווה על עצמו) זה לא עולה כסף.. עדיין.. כפרה תהיי רגועה אני לא מתחיל איתך, את אשת איש אני מכבד, חוץ מזה יש ים בנות שהיו מתות להיות במצב שלך אז את הפוזות שלך את יכולה לעשות במקום אחר.. למרות שהמקום האחר הזה לא מחכה לך בדיוק.. (מחווה עם ראשו) עזבת את אסי שניה בבריכה וכבר הוא עם נועה, לא נראה סובל אם את שואלת אותי.. (מחייך) עדן בגן עדן.. אני לא אחכה לך יותר מדי, אבל לפי המצב שם אני גם לא אצטרך.. היום בשש אני באייספיס, אל תאחרי..

איים אבודים - עופר

יוצר: רשף לוי

רקע: ארו מתפרץ לחדרו של אחיו התאום עופר ומטיף לו על שבוגד בחברתו. עופר מגיב בזעם כלפיו ומציג בפניו את המציאות בבית כפי שהוא רואה אותה.

(מסתכל, מקשיב, לוקח נשימה ועונה)

אוקי, שאתה מסתכל עלי ועלייך, יש לך תחושה שאני חייב לך משהו ?

(עונה) לא לא לא לא, הבחורה הזאת לא הייתה החלום שלי החלום שלי היה להיות בסיירת מטכל

הבחורה הזאת בסך הכל הייתה הסקס הראשון שלי, את החלום שלי אני מזכיר לך,

מישהו גנב ממני, הבן אדם היחיד שסמכתי עליו בחיים, עד שהוא תקע לי סכין בגב.

(עונה) אתה אוכל חרא? אני מנקה חרא, אני מנקה את החרא של אבא שלך,

אתה מרים מאג ששוקל 20 קילו? אני מרים את אבא שלך! אתה יודע כמה הוא שוקל?

אני מנקה את הבצקות שלו ברגלים, וכשהוא ימות יתקשרו אלייך מהצבא.

אבל אני יהיה פה, אני יהיה פה לקלח אותו עוד לפני שהחברה קדישא יגיעו.

אני אהיה פה לחזק את אימא, אני אהיה פה להגיד לנועם ועידן שהכול בסדר וצריך להיות חזקים.

איפה אתה תהיה? איפה? איפה?

תגשים את החלום שלי נכון?

אז שלא תעז להיכנס לחדר שלי בלי לדפוק כי זה החדר שלי וזה כבר לא החדר שלך יותר!!

איש חשוב מאוד - יהודה**יוצרת: שירלי מושיוף**

רקע: יהודה לוי מגיע להיפרד מהבחורה שהוא יוצא איתה, הוא עומד בפתח הדירה שלה.

לא, תקשיבי, אני עברתי יום לא טוב. אני כאילו פתאום מתחיל לחשוב אם זה פייר כל מה.. כל מה שקורה פה.

אם יש בי את הכוחות להתמסר לאינטימיות עכשיו, אחרי כל מה שעברתי, ואני יודע שגם את עברת את זה.

יכול להיות שאנחנו פשוט.. שנינו רגישים עכשיו. יכול להיות שזה גם מה שחיבר בינינו, אבל יכול להיות שזה מה שגם.. יסבך את הכל בסופו של דבר.

כי אולי המרחקים בינינו, הן כן גדולים. אם אני חושב קדימה כאילו.

ואני מבולבל כי.. כי אני כן רוצה להיות פה ואני כן מרגיש שאני יכול להיפתח, אבל אני..

מצד שני, גם מרגיש שאני לא יכול לחלק את האנרגיות שלי, אני.. חייב להתמקד במה שקורה במקצוע שלי עכשיו, את מבינה?

יכול להיות שזה גם מסית, יכול להיות שאני גם בורח, לא יודע. אולי הכל זה בריחה, לא יודע. אל תהרגי אותי עכשיו, כי גם ככה קשה לי. אני נסעתי עכשיו שעות, אני מבולבל.

נסעתי עד חדרה עכשיו. מאוד מאוד קשה לי המעמד הזה עכשיו, מאוד.

מצד אחד, אני כן רוצה לסגור את זה, מצד שני, אני כן רוצה להשאיר את זה פתוח, אבל נורא חשוב לי לא לפגוע בך.

ואני רוצה שתגידי לי את מה מותר ומה אסור.

אני יכול להתקשר אלייך אם אני רוצה? אני לא יכול?

יכול להיות שאנחנו בטח גם ניפגש בבית קפה אז.. אלא אם כן את לא רוצה שאני אבוא לשם יותר?

בסדר, אנחנו נתרגל את זה, אנחנו נסתדר. טוב. חיבוק יכול למוטט הרים עכשיו מבחינתי. (טורקת לו את הדלת).

אלנבי - אריק

רקע: אריק, יושב בכיסא המנהלים ליד המחשב. מיקה עומדת לא נינוחה. היא מסתירה את הפה עם היד כשהיא מדברת. חסרה לה שן מלפנים. יש לה פנס, ויש לה תפרים מעל הגבה. אריק מוציא מהכספת את התיק שאותו מיקה באה לקחת, אבל משאיר אותו בינתיים מחוץ להישג ידה על השולחן. הוא נוקט טון אבהי.

קודם כל איך את?

אני מתאר לעצמי. לא. ברור. זה לא פשוט. אם אני יכול לעזור, תגידי. אני אשמח.

באמת אני אשמח. זה קרה לך פה, ובמידה מסוימת אני מרגיש שזה אחריותי.

תשמעי מיקה. אני מבין שאת במצב עכשיו. אבל תראי. זה לא משחק.

יש עוד אנשים מעורבים פה, זה משטרה, זה דברים שיכולים להסתבך.

אני מבין נכון שאת הגשת תלונה שדימה זה זה שהרביץ לך?

זה קשור אלי גם אני לא רוצה. כי זה קרה פה, אצלי. ותקשיבי, זה גם לא יחזיק.

המשטרה, הם את העבודה שלהם הם יודעים. יש פה כל מיני אנשים שאת מסבכת אותם סתם.

וזה לא כולם אנשים סימפטיים. אני לא צריך לספר לך.

מה? מי? שניה, שניה, שניה. לא הבנתי.

(פאזזה) זה.. אח שלך.. מה, הדוס שהרביץ לך, זה אחיך?

דימה יודע שאת כאן?

הוא לא יגע בך, אל תדאגי.

אלנבי-ערן

רקע: ערן נכנס עם נוקי, חשפנית מהממת. לאורך כל הסצנה נוקי מתייחסת לערן בצורה מכאנית ולא אישית. היא באה לסמן עליו וי והוא לא מעניין אותה. היא בקושי מקשיבה לו. ערן עומד ליד הספה עם היד השבורה במתלה. נוקי עומדת מביטה קצת סביב.

לשתות? אני פה שמונה חודשים. עוד לא גמרתי לסדר.

(פאזזה) אפשר לשאול משהו?

(מהנהנת) כמה זמן את עובדת בזה? ואיך? איך העבודה?

(נוקי מתחילה לפתוח לו את המכנסיים. ערן נבוך. היא מושכת אותם למטה)

לא בעניין של סמול טוק, הא?

(אחרי כמה דקות)

(נושף) זה היה קצת, אה... תכליתי, לא? את רוצה משהו לשתות? יש לי בירה. או קפה.

מה זהו את הולכת? אני כאילו צריך... אני אמור לתת לך כסף?

לא. כלומר... לא יודע. את... זה לא ברע. באמת לא ידעתי. אני מתכוון... אני לא מכיר את הדברים האלה.

הי! אני מצטער, באמת. לא התכוונתי להגיד משהו מעליב.

(לעצמו) כוס אמו. כוס אמו!

אמא ואבאז - ארז**יוצר:** אבנר ברנהיימר

רקע: יום החתונה של ארז וסמי. ארז מעלה את טליה, האימא של הבן שלהם, לחופה, וסמי מתעצבן ולא מדבר עם ארז במשך כל החתונה. לאחר שארז מגלה שטליה הביאה לו ולסמי אקדח צעצוע, מתנה לחתונה, הוא מחליט לפתוח את הפה ולהגיד לסמי וטליה מה מפריע לו, ומול כל האורחים.

זה מה שהבאת לנו מתנה? אקדח?
לא אמיתי? הוא אמיתי במה שזה בא להביע.
ומה זה אמור להביע? מה זה אמור לגלות עליי?
את הרצונות שלי? את התוקפנות שלי?
אני תוקפני? אני באתי אליכם רק מאהבה, אתם תוקפנים אליי כל הערב.
אתה יודע מה סמי? מצטער, בסדר?
יכול להיות שזה שהזמנתי את טליה לתוך החופה היה לא מתחשב ותוקפני.
אני מצטער, סמי, באמת. אבל אתה יודע מה? היה בזה גם משהו אמיתי למשפחה שלנו הקטנה.
שהיא מורכבת. ושיש אותי, ואותך ואת הלל, ויש את טליה ואת הלל,
ויש את כולנו והלל. ושזה כמו משפחה, בתוך משפחה, בתוך משפחה.
ויכול להיות שאני עוד לא למדתי להסתדר עם זה ולשים גבולות.
אבל אתה יודע מה סמי? זה גם לא עוזר שאתה בהכחשה לעניין הזה.
וגם את טליה, בסדר, את אוהבת להיות לבד, הבנו.
ואולי זה לא מדגדג לך זה שאנחנו מתחתנים, ואולי זה כן מפריע לך,
אבל זה לא משנה. את משפחה שלי עכשיו טליה, את מבינה?
ובאיזושהי דרך מורכבת, מאיזושהן סיבות מורכבות.
וכן, כי אני בן אדם מורכב, היה לי מאוד קשה לראות אותך בחוץ.
ואולי זה לא מתחשב בשניכם,
אבל אני חושב שאני עשיתי משהו בשביל המשפחה הקטנה שלנו, והמיוחדת.
טליה, איתנו, סמי, לתמיד. את איתנו טליה, את אולי לבד, אבל את לא לבד.
ויכולים להגיד שהורות משותפת זה לא חתונה, וזה נכון וצריך לשים גבולות וכל זה.
ואתה יודע מה, סמי, אהבת חי. אתה אהבת חי.
אני יודע שזה היה אמור להיות הרגע המשותף שלנו, שלך ושלי.
ואני מצטער שקלקלתי לכם ערב נפלא,
אבל אני לא חושב שמגיע לי על זה כדור בראש.
אני אוהב אותך.

בופור

יוצרים: יוסף סידר, רון לשם.

צבא של כוסיות נהיינו, מזיינים אותנו, מבזבזים לנו לוחמים ..
והתשובה שלכם זה "מיגון"? עוד שכבת בטון?
תן לרדת עם הילדים להר נוי, נעשה להם שחור בנשמה, שירגישו שעושים משהו.
מה? כלום? כלום? צה"ל לא מגיב?
אם מתפנים, אז יאללה, תן ת'פקודה נעלה על הכלים נסגור ת'שלטר ונזדיין מפה.
אבל אם נשארים, ובינתיים אני לא רואה שעוזבים, אז תן לעשות את העבודה.
לא יכול להעלות שומר לעמדה ולהגיד לו מצטער, אין לי מענה בשבילך.
את מי אני שם בירוק עכשיו ??
אם הוא רואה שצה"ל מגיב, יורה, מנסה להרוג את מי שמנסה לפגוע בו אז בסדר,
הוא מרגיש חלק מהקרב. אבל ככה ?? תעמוד כמו טמבל ותחטוף טיל.
פשיטת רגל.
ארבע זקנות ניצחו אותנו, צודקות

בוקר טוב אדון פלדמן - נוח פלדמן

רקע: נח העו"ד מדבר עם אבא שלו על העסק הכושל שלו, ומעוניין להציל את העסק כמוזן גם בשביל עתידו ועתיד משפחתו.

"ויקומו המלפפונים ויכו את הגנן"

רוצה לאכול משהו? אני לא ידעתי מזה כלום, אבא...תראה, זה לא שאני אתערב או משהו, גם ככה אני עמוס... מציעים לי שותפות כנראה... עוד חודש חודשיים.

זה נראה רציני הפעם... עד אז אני חייב לתת שם את התחת. והם יודעים את זה...כן.

אני הזמנתי אותנו. למה רציתי? אי אפשר סתם? אתה מכיר את ולדמן, מהעירייה? מחלקת בניה? אז זהו... הוא לקוח שלנו, והוא חייב לי טובה, גדולה האמת... דיברתי על זה עם מלמוד... ה-ולדמן הזה יכול לארגן לך אישורי בניה.

אתה לא צריך. אמרתי לך, גלגלתי את זה גם עם מלמוד.. אפשר להרים בניין על הסדנה. שש קומות, למגורים. אפשר לקבל מאה אחוז על שתי הקומות הראשונות ושבעים וחמש לארבע הנוספות.

אתה לוקח קבלן טוב, אתה יוצא עם שתי דירות, אפילו שלוש.. מלמוד חשב שזה חכם.. אם זה מעניין אותך,

אני יכול לדבר עם ולדמן. אני חושב שזה הדבר הנכון אבא.

צריך להתחיל לחשוב על הכל.. מה זה אומר? לדבר או לא?

בוא נבנה בניין אבא, אני אשיג את האישורים, נבנה בניין, אכבר בניין.

בוא נעשה את זה ביחד, אתה ואני. תחשוב על הביטחון שהבניין הזה ייתן לך אבא.

שעבוד נפסיד את הכל. כן. אני רוצה שגם לילד שלי יישאר משהו.

אבא... העסק שלך מת... אין לך איך לשלם לספקים. לאנטון אין לך איך לשלם.

(לאנטון) הוא בטח קונס אותך מהמשכורת, נכון? הכורסא הזאת חצי שנה כאן, מי ירצה אותה? מי משפץ רהיטים היום? זורקים, קונים חדש. עם מלמוד עוד סחבת. אנשים באו בשבילו..

עכשיו מי נכנס לפה? בלי מלמוד אתה כלום..

בטיפול- ידן ירושלמי**רקע:** ידן מקדים לטיפול אצל הפסיכולוג

אתה רוצה לשמוע למה הקדמתי? או שיש לך תיאוריה כבר תפורה בראש?
כי הייתי בבסיס שלי עכשיו, הכביש פה עובר לא רחוק אז חשבתי שאני אקפוץ להגיד שלום
לחברה, וכשהגעתי גיליתי ששכחתי את התעודה שלי, בדרך כלל זה לא בעיה,
אבל הפעם היה ש"ג חדש, רוסי אז אמרתי לו שירים טלפון למב"ס ויגיד לו שידן בשער,
אז הוא נכנס לבוטקה והתקשר ואחרי דקה הוא יצא ואמר שהפקידה
של המב"ס אמרה שאני לא ברשימה.
אמרתי לו, לא רשימה ולא בטיח שיכנס עכשיו לבוטקה ויבקש לדבר פה עם המב"ס ויגיד לו שידן
ירושלמי מטייסת 12 נמצא עכשיו בשער, אז הוא נכנס ועוד הפעם יצא אחרי דקה ואמר לי שהוא
מצטער המב"ס בישיבה.
עכשיו לך תדע אולי הוא באמת ישב עם מפקד החייל ואי אפשר להפריע לו או ששניהם כרגע בעצם
טוחנים בורקס ורק לא בזין שלהם לראות הפרצוף שלי.
אמרתי לרוסי הזה בשער שימסור לדנה הרלש"ית שאם מדי פעם היא תוציא את הזין של המב"ס
מהפה שלה אז אולי היא תוכל לשמוע את מה שאומרים לה..
הייתי על סף לתת לו אגרוף לפרצוף.
בכל אופן לא נכנסתי בסוף וחתכתי משם ובגלל זה הגעתי מוקדם. קקה בלבן זה מה שהיה.
ואז אתה מתחיל להתנפל עלי, וזה רק היה השפיץ של השבוע וזה כבר מיום שבת! חרא של שבוע!

בטיפול- ראובן

יוצר: חגי לוי

אני לא רוצה לריב איתך. למה אנחנו רבים כל הזמן?
על מה את מדברת?
הנה אנחנו מדברים. אל תבלבלי לי את המוח שאני לא בבית, בסדר?
אל תנסי להמציא לי עכשיו תירוצים מהתחת..
מה? מה זה "יש לך מישהו?" מי זה? זה מישהו שאני מכיר?
אז מי זה? מה זאת אומרת "נפגשת איתו?"
אני רוצה לדעת מי זה! לי זה משנה, בסדר?
איפה אתם נפגשים?
אל תגידי לי "מה זה משנה", אני רוצה לדעת, בסדר! איפה אתם נפגשים!?
אתם נפגשים אצלו ו... ומה? את באה אליו ומה?
אולי פעם אחת תספרי לי את האמת, אחרי חודשים שמסתבר שאת משקרת לי ברמה
היומיומית?
מה זה אומר שאתם נפגשים אצלו, אתם נפגשים ומה?
אני רוצה להבין על מה אנחנו מדברים פה, בסדר? לפני שאני אשאר עם ה... לבד עם זה,
ואני אתחיל לדמיין כל מה שקורה שמה. אני רוצה לשמוע ממך בדיוק מה קורה שם.
ואז את חוזרת הביתה כאילו כלום, הא?
אחרי ש... מצצת לו ו... לא יודע מה עשיתם, השוויתם גדלים.. באה הביתה כאילו כלום.
באה הביתה כולך רטובה ממנו ואת.. יושבת עם בן לעשות שעורי בית, מדברת איתי
אחרי שהוא... דפק אותך וזיין אותך ומצצת לו?
יופי, יעל. הצלחת.
דאגת שאם היה איזשהו סיכוי לתקן את מה שקורה בינינו, את תהרסי אותו.
מה.. מה את רוצה עכשיו? מה, מה אני אמור לעשות עכשיו?
זה נגמר? שאלתי אם זה נגמר או שאת מתכוונת להיפגש איתו עוד פעם?
עופי מפה.

בית האומנה - יונתן

רקע: ליה גילתה זה עתה שיונתן, שבו היא כבר מזמן מאוהבת, הוא יוזם וחופר המנהרה שבעזרתה הם יגיעו לאבן שבמוזיאון של אמא שלה. ליה המומה ורותחת. היא מגיעה לחדר של יונתן, פורצת פנימה בכעס. מבהילה את יונתן.

ליה.. מה קורה?

מה..? לא. איזה מנהרה.. ליה, שבי שניה. בואי נדבר. ליה, רגע..

זה נכון, אבל.. זה לא ככה.. אני נשבע.. כשהתחלתי את המנהרה לא ידעתי שאני ואת, את יודעת, נהיה בקשר.

לא, אני לא מתכוון לזה.. (נאנח) את זוכרת שסיפרתי לך על אמא שלי?

ואמרתי לך שיש דרך להביא אותה..? ואת זוכרת מה אמרת לי?

את אמרת לי שאני צריך לעשות כל מה שאני יכול כדי להחזיר אותה. זאת הדרך להחזיר אותה.

(מנסה לנסח את מחשבותיו) אני יודע שזה נשמע הזוי.. אבל אמא שלי קשורה לאבן הזאת,

אם אני אשיג את האבן, אני אחזיר את אמא שלי. אני פשוט יודע את זה.

את לא חייבת להאמין לי, אבל..

אני לא משקר לך. אף פעם לא שיקרתי לך. (ממלמל) חוץ מלגבי המנהרה.

רציתי לספר לך. בחיי. אבל ידעתי מה תגידי. ליה, אל תספרי לאמא שלך. בבקשה.

ליה.. חכי!! ליה!!

בני ערובה

יוצרים: רותם שמיר, עמרי גבעון

איפה התיק?

מה זה? מה זה? איך קראת לי?

לא, לא, לא, רגע, רגע. קראת לי פסיכופת עכשיו, אני רוצה להבין למה.

אתה יודע מה זה פסיכופת? פסיכופת זה בן אדם בלי אלוהים, דפוק לגמרי ברגש. שחקן, שקרן, יכול לדרוס כל אחד בלי שזה ידגדג לו את הלב.

בקיצור, תסתכל עליי, אני נראה לך אחד כזה? אתה יודע מאיפה אני יודע את זה?

כי כל החיים שלי אני שומע אנשים כמוך קוראים לי פסיכופת.

אז אמרתי אם יותר משני אנשים אומרים לך שהרצפה עקומה, כדאי שתבדוק אותה.

אז בדקתי. קראתי. ויש לי הפתעה בשבילך. לא פסיכופת.

אתה יודע מה זה אומר? שאם תעמוד ביני לבין התיק המזדיין הזה, אני אתקע בך כדור.

אבל אני לא אהנה מזה, אני אפילו אולי ארגיש קצת אשמה. אני לא פסיכופת,

אני בן אדם שרוצה את מה שהבטיחו לו.

אז בפעם הבאה שתקרא למישהו פסיכופת, כדאי שתבדוק טוב טוב מה יוצא מהפה המסריח שלך.

לא צריך, אני אמצא אותו לבד.

ג'וני ואביריי הגליל – איתמר

יוצרים: דני רוזנברג ותום שובל

רקע: איתמר באירוע לבוש בחליפה עם פרח אדום, מציע את עצמו לאחת הבחורות.

שלום, נעים מאוד, אני איתמר.

נעים לי מאוד. אז אני מבין שאת אשת עסקים.

את אשת עסקים כל כך מצליחה שאת יכולה פשוט לשבת ולחכות לקינוח.

אז תרשי לי להציע לך קינוח. לא סתם קינוח, קינוח אקסקלוסיבי.

(בחורה: מה אתה קונדיטור?)

אני... עוגה.

כל מי שבכנס פה שלובש ורד אדום אז הוא בעצם נער ליווי. גם אני,

כמה שזה נשמע לך מטורף, אני מלווה, וב-500 שקלים, אני שלך.

אז צדקתי? את באמת אשת עסקים?

אה.. אבא שלך פה בכנס? אה..

כן, אז את יכולה לעשות בי מה שאת רוצה. אני חומר ביד היוצר.

באמת? קניית? וואי אני מזה שמח. את לא תצטערי על זה, אני מבטיח לך.

ג'וני ואביריי הגליל- ג'וני 2

יוצרים: דני רוזנברג ותום שובל

רקע: ג'וני משכנע את החברים להיכנס לעסקי הליווי.

מוצרט של הזונות היא קראה לי. אני אומר לך שימי נו מה?
ואחרי זה היא עוד הזמינה אותי למסיבת רווקות שהיא מארגנת, תמורת עשרת אלפים שקלים
חדשים.

נשבע לכם נו, מה? עשרת אלפים שחור.

איזה הוכחות אתה רוצה?

תגיד לי, איזה אינטרס יש לי לשקר אותך?

אתה יודע מה? אני אדבר איתה ונראה אם אני יכול להכניס אותך גם כן לקומבינה.

(מתקשר למארגנת של מסיבת הרווקות)

בטח שהתגעגעת. שומעת סילבי?

חשבתי ש.. את יודעת, בגלל שאת הולכת על המסיבת רווקות הכי שווה בגליל התחתון "אבר",

להביא לחיזוק עוד שני גברברים.

(סילבי: והם ידידותיים למשתמש כמוך?)

אה.. מה? את לא מכירה אותי כבר סילבי? "אוונלי דה בסט".

מעולה, אז נראה שם.

פאן פאן פאן.

(מנתק)

מה אמרתי לך?

ג'וני ואביריי הגליל - ג'וני 3**יוצרים: דני רוזנברג ותום שובל****רקע: ג'וני מנסה לשכנע את אילנית לסלוח לשימי, אחרי שתפסה אותו על חם במסיבת הרווקות.**

אני הייתי צריך עזרה והוא כמו חבר עזר לי. זהו, זה מה שקרה.

בסדר אוקיי, תראי, אני מקבל את זה, אבל זה יותר מזה.

תראי הבן אדם הוא בא לשם כדי לעבוד, להביא כסף הבייתה.

מה הבעיה? מה, לא היה שם שום דבר רגשי או אישי. בסך הכל תחפושת, מסכה.

בבקשה (מגיש לה מעטפה), הגיע לו אלף שקל והוא התעקש שאני אעביר לך את הכל.

(אילנית: תעשה לי טובה הבן אדם עמד שם עם הזין בחוץ, לא נראה לי שהוא סבל מזה)

הוא היה בתפקיד. זה הכל משחק אני אומר לך. אין שם שום דבר חוץ מכסף,

אילנית אני נשבע לך. והרבה דרך אגב.

הרי למה אני נכנסתי לביזנס הזה? בגלל זה.

אישה משלמת, אתה מגיע, עושה מה שצריך והולך. זהו, כמו שחקן.

שחקן, זה בדיוק מה שאני אומר. כן.

כמה אני לוקח על הופעה? אה..תשמעי, זה נע.

400, 500 לשעה, לא כולל נסיעות ועוד בשחור.

ברור שזה טכני, אוקיי, טכנאי מחשבים מכירה? אותו דבר.

(אילנית: אתה יודע מה? אז קח 600 ש"ח ותתפשט)

נו מה, את צוחקת עליי עכשיו?

תגידי לי את השתגעת? את האישה של החבר הכי טוב שלי.

את יודעת זה לא אותו דבר בינינו. (משתכנע ומתפשט בחוסר רצון).

אוקיי, אוקיי..אני לא מסוגל..

ג'וני ואביריי הגליל – ניר

יוצרים: דני רוזנברג ותום שובל

רקע: ניר מגיע בהפתעה לביתו של ג'וני כדי להזהיר אותו שיתרחק מהודיה.

בוקר טוב, איך אצלך?

אחלה זולה, שווה שתיתן פה איזה סיוד קטן לא ככה?

חשבתי ככה נתעדכן לנו קצת אתה יודע.

בכל זאת אני לא מכיר אותך, אתה לא מכיר אותי.

לא יודע, מה עם החיים שלך? לאן אתה חושב לקחת אותם? מה אתה חושב לעשות איתם?

דברים כאלה.

אתה אמרת שהיית מכוונאי רכב בצבא נכון? נו, אולי היית תומך לחימה של המחלקה שלי.

לך תדע אולי כבר אז אתה ואני שמרנו אחד לשני על התחת. היית מסופח למסייעת או שזה היה

רק הידראוליקה?

לא לא אין פנצ'ר, לא. תגיד ג'וני, תגיד, אצלכם ביחידה הייתה רעות?

לא, אני מתכוון רעות בין גברים. אתה יודע, אחווה, כבוד.

תראה חביבי, אני הגליתי את עצמי מהמרכז, מהחברים שלי, מהחיים שלי, כי אני התאהבתי.

אני הפכתי את העולם, אני הלכתי עם הלב שלי, כי אני אוהב את הודיה, אם זה משהו שאתה יכול

להבין בכלל.

ולכן, אני לא מתכוון לתת לך ולסטטוס הקלוש שלך מההיסטוריה לעשות לי שקשוקה מהחיים.

זה לא מתאים לי אחי, לא מתאים בכלל.

והודיה היא במקום אחר עכשיו. במקום טוב. אז אני מבקש ממך בהכי יפה שלי, תשמור מרחק.

קלטתי בזווית העין שתיקתקת שם איזה שייק. אשמח לאיזו כוס.

אבל אני רק רוצה לעדכן אותך שאתה אצלי על הכוונת חזק חזק. אני רואה הכל, ואני שומע הכל.

גיוני ואבירי הגליל - שימי

יוצרים: דני רוזנברג ותום שובל

רקע: שימי מדבר עם אילנית על משבר הזוגיות שלהם.

את לא אומרת כלום על זה שאני לבוש בחליפה? זה לא מפתיע אותך?
יש לנו עבודה בכנס של תנופה לגליל, אז גיוני שכר לכולם חליפות.
נו, את לא מסתכלת (אילנית לא מתייחסת ומתחילה להתקדם לכיוון הדלת)
רגע, רגע, רגע. אני רוצה שנדבר.
אף אחד לא הולך לשום מקום עד שאנחנו מדברים, גם ככה את מתכוונת לעזוב אותי,
אז מה אכפת לי?
אם זה לא מתאים לך מה שאני עושה אז תגידי. אני אתפטר, אני אחליף עבודה,
אבל ככה זה לא יכול להימשך. ככה שאני מנסה וכלום לא זז.
את עדיין אוהבת אותי? יופי. אז אנחנו צריכים לעבוד על הביחד שלנו.
זה לא יעבוד מעצמו, אנחנו צריכים להילחם. בואי נכיר מחדש. תצאי איתי.
תצאי איתי?
ביי אילנית. הערב. בעשר.

האי - טומי

רקע: טומי מנסה לעזור לליבי הפצועה לעצור לה את הדם וטפל בה.

ליבי למה קמת? אסור לך לזוז! אני אשים מגבת שתעצור לך את הדם. ליבי אני חייב..
בזהירות טוב? סליחה לא התכוונתי להכאיב. מיס? את רוצה מיס?
אין לנו איך לצאת מפה. הם לקחו את מכונת הכתיבה, אני לא יודע מה לעשות.
איך את מרגישה? כמה זמן הייתי שם? איך הם נכנסו לכאן? הייתי צריך לצאת!
בגללי הוא ירה בך. אין אני כזה פחדן ואידיוט.
אני בחיים לא אסלח לעצמי על זה. ליבי? ליבי לא! ליבי תתעוררי! ליבי?
אל תעזבי אותי, בבקשה! ליבי? ליבי?

האסונות של נינה – אלכס

יוצר: שבי גבינזון

רקע: אלכס, עולה מ"חבר העמים", הוא אמן תימהוני ואקזיבציוניסט. הסצנה מתרחשת כאשר נינה מזמינה אותו לביתה ומתרגשת מכך שאלכס דומה שתי טיפות מים לבעלה המנוח, חיימון.

את אולי ראית אותי? אני אוהב ללכת ברחוב ערום בלי בגדים .
זה טוב. זה מנקה אותי. אנשים רואים אותי הכי אמיתי הכי נקי.
זה אומנות שלי כן. אני הולך הרבה ברחוב בלי בגדים. זה גם ספורט.
את רוצה אולי לצלם אותי בלי בגדים? כי אני רוצה. זה בסדר.
זה מזכיר לי שיר יפה של יורי בוקובסקי, זה הולך ככה :
"כשאני מתפשט מבגדים שלי אישיות שלי נופלת יחד איתם לרצפה ואני נשאר נקודה קטנה-
קטנה בין ארון למיטה וציפור קטנה שרה וצוחקת אצלך בלב כי זין שלי עושה לך טוב".
משורר גדול מאַזְרְבַּיגִין. אז אני מוריד בגדים שלי?

הבורר - נדב

יוצרים: רשף לוי, שי כנות.

רקע: נדב פלדמן מדבר אל ברוך אסולין.

עצרו אותי שלשום, שחררו אותי אתמול בבוקר. אתה לא רוצה לדעת למה עצרו אותי?
הם חשבו שאני זה שהכניס את עופר נרקיס לקומה.
עופר נרקיס? הבן אדם שאתה ובולדוג הכנסתם לקומה!
אלוהים אדירים אתה אפילו לא מסוגל לזכור את השם של הבן אדם שהכנסתם לקומה?
אמרתי להם שאני לא יודע מי עשה את זה. סיפרתי להם שאתה האבא הביולוגי שלי.
רציתי להזהיר אותך, שתדע שהם חוקרים את זה.
שהם יודעים שאתה האבא הביולוגי שלי. ושהם יודעים שהוא הרביץ כאן, בכניסה של הבית.
טוב תשמע, אני חייב ללכת. אני לא אבוא אלייך יותר, אני לא רוצה בקשר הזה.
מאז שנפגשנו רק דברים רעים קורים לי וזה לא מתאים לי, אז בוא נפרד כאן.
זו גם הסיבה שבגללה באתי- להגיד שלום יפה.

החגיגה - כריסטיאן**במאי: תומס וינטרברג**

זה הזמן להרים כוסית.
אבל לפני זה יש לי נאום שהכנתי על אבא שלי. האמת שיש לי שני נאומים.
אתה זה שצריך לבחור איזה מהן אני אקרא.
יש לי אחד ירוק ואחד צהוב. הירוק? הירוק הוא בחירה מאד מעניינת.
קראתי לו "כשאבא עושה אמבטיה".
הייתי מאד קטן כעברנו לגור כאן ואהבתי את המקום ואחותי לינדה שמתה עכשיו, ואני היינו עושים הרבה שטויות יחד. כמו שאתם יודעים אז... המקום הזה היה מסעדה.
אנחנו היינו מתחבאים ומסתכלים על האורחים במסעדה ולינדה הייתה מתפקעת מצחוק וגם אני ואז ישר תפסו אותנו. אבל זה היה בסדר, לא קרה כלום.
האמת, שמה שהיה הרבה יותר מסוכן באותה תקופה זה שאבא היה הולך לעשות אמבטיה..
אני לא יודע אם אתם יודעים אבל אבא מאד אהב לעשות אמבטיה.
כל פעם שהוא היה הולך לעשות אמבטיה הוא היה לוקח את לינדה ואותי לחדר העבודה שלו..
היו כמה דברים שהוא היה עושה איך שהיינו נכנסים כמו לנעול את הדלת... לסגור את הוילונות,
לכבות את האורות ולהשאיר מנורה אחת דולקת. הכול היה צריך להיות בדיוק כמו שהוא אוהב.
ואז הוא היה מוריד את החולצה והמכנסיים והוא היה אומר גם לנו להוריד.
והוא השכיב אותנו על הספה הירוקה והוא אנס אותנו, הוא אנס אותנו, הוא ניצל אותנו מינית.
הוא קיים יחסי מין עם הילדים שלו.
נדמה לי שכבר זרקת את הספה הירוקה הזאת, לא אבא?
לפני כמה חודשים הבנתי שאבא שלי הוא בנאדם מאד נקי עם כל האמבטיות האלה,
וחשבתי שזה משהו שאני רוצה לחלוק עם כל המשפחה שלי,
אני חושב שכדאי שתדעו שהלגה הוא בנאדם נקי, בנאדם מאד נקי אבא שלי.
טוב, מספיק עם זה. לא באתם הנה לשמוע אותי מדבר כל הלילה,
אנחנו כאן כדי לחגוג ואני חושב שזה מה שאנחנו צריכים לעשות.
תודה על כל השנים הטובות. מזל טוב. יום הולדת שמח.

החוג לדרמה - עסאבי

יוצר: מוטי בהרב

מה זה להיות פושע? אמא שלי אומרת שזו מין מחלה כזאת,
אמא שלי כבר כמעט בת שבעים וחמש,
אבא שלי עוד מעט יהיה תשעים. הם קראו לי יצחק כי נולדתי במקרה שהם כבר היו כל כך זקנים
כמו אברהם ושרה, הם כל כך צחקו שנולדתי אז החליטו שגם השם שלי יהיה יצחק אבל מה,
החבר'ה קוראים לי עסאבי למה אני עצבני.. תמיד תופס קריזות,
איך אפשר שלא לחטוף קריזות, בבית סוהר?
איך לחוץ, צפוף, רחוק מהחופש כמו שרחוקים מחלום, מגיל תשע אני כבר לא יודע מה זה חופש,
אני כבר רגיל שאם רוצים חופש, צריך גם אותנו לגנוב, הייתי בורח מבית הסוהר רק בשביל לנסוע
לעיר ולסתלבט בבית קפה ולראות חתיכות בעיניים שלי הרעבות,
ששום דבר כבר לא השביע אותם. ואחרי כל חופש גנוב כזה, צינוק ומכות, אבל מה היה כדאי.
בבית סוהר היו כל החברים שלי אבל עד שהשגתי חברים,
הייתי מכסח ראשים..כן.. מכסח ראשים,
הצלחתי לשבור רגל מהמיטה שלי והייתי ישן איתה בלילה,
אתה יודע מה זה לחטוף מכה בראש מרגל של מיטה?
הרבה חטפו את זה. מה.. הייתי ילד בן תשע כשנכנסתי למוסד הראשון ואתה יודע כמה ניסו
להשתלט על הילד הזה שהייתי אני? אבל אף אחד לא הצליח, אני ישבתי בצינוק אבל כשיצאתי
הם ידעו שבשביל להיות חבר שלי צריך לתת לי את הכבוד,
אחר כך בתי סוהר ופריצות ובריחות וצינוקים ושכלול השיטה..
עכשיו אני שוב כאן בתור פושע כמו שהייתי.. מה אפשר לעשות כנראה שזו באמת מין מחלה כזאת
כמו שאמא שלי אומרת..
יש לי מחלה שאני אף פעם לא ארפא ממנה. הייתי נרקומן והבראתי, מהמחלה הזאת לא הצלחתי
להירפא.. דוד המדריך עשה שאני יחשוב שאני לא פושע יותר, שיעני הבראתי,
אבל עכשיו הוא כאן יחד איתי ומה? הפעם הוא גרם לזה שאני יכנס,
למה נתתי בו אמון כמו שעוד לא נתתי לאף אחד בחיים שלי, והחופש שהפעם השגתי בלי לגנוב
אותו, הלך פארש. אדוני החוקר, אני עכשיו שואל אותך,
אני שואל גם את דוד המדריך, בשביל מה בנאדם צריך לחשוף את עצמו?
בשביל מה צריך לספר סיפורים על מה שהיה אם אפשר להעלים דברים?
למה שידעו מה עשיתי בעבר? אם תופסים אותי, אז זה משהו אחר, אבל אם לא?
מה אני צריך להיות פושע, רק בגלל שפעם בעבר גנבתי? בשביל מה?
בשביל מה אני צריך לחשוף את עצמי סתם?

החיים זה לא הכל - אהוד

יוצר: דניאל לפין

רקע: אהוד ישן שנת צהריים בסלון ומתעורר מעוד סיוט שהיה לו על הצבא, דפנה מרגיעה אותו ומשכנעת אותו שיספר לה מה קרה במילואים.

(ישן) המפקד לא.. לא.. המפקד לא! המפקד לא!
(מתעורר) אני פשוט לא יכול לדבר על זה.. זה היה כל כך קשה.

אני יצאתי למילואים בפיקוד דרום, אני אחראי על מצבת כח אדם ועדכון נתונים.
פתאום בלי התראה תה תה תה תה תה תה תה התחילו להפציץ אותנו בנתונים ועוד נתונים, פשוט ישבנו שם ולא ידענו מה לעשות, החבר'ה היו בהלם רק אני התחלתי לעבוד כמו אוטומט דפנה. עדכנתי, הוצאתי הדפסה, תייקתי עדכנתי, הוצאתי הדפסה, תייקתי והטלפון לא הפסיק לצלצל, הפקס לא הפסיק לצפצף. ואז נכנס קצין מטורף וצרח אמר שכל המערכת קורסת, שאני צריך לקחת אחריות על עדכון הנתונים של כל הגזרה ואמרתי לו, המפקד אני לא יכול. הוא אמר שזה לא מעניין אותו והוא החזיק אותנו שם כמו בני ערובה דפנה, וצרח צרח! ואמרתי אני לא יכול המפקד, אני לא יכול..

ואז הוא ביקש ממני להכין לו קפה..
אחרי אותו יום אני כבר לא הייתי אותו בן אדם.
אנחנו היינו ארבעה בחדר הזה דפנה, גם יצאנו משם ארבעה.
אני עשיתי מה שהייתי חייב לעשות, ואני שילמתי על זה את המחיר.
היום אני מבין שהבן אדם שאת התאהבת בו.. איננו.
זה נכון אני לא יודע למה גידלתי שפם, אבל גידלתי שפם וזה מי שאני היום, איש עם שפם.
אני לא יודע, אולי אם כל זה לא היה קורה, אולי היינו מתחתנים, והיינו מאושרים והכל היה נפלא אבל זה קרה ואין מה לעשות.
המדינה גבתה מחיר אה דפנה? אני הולך, אני החלטתי לעזוב אני צריך קצת להיות לבד.
אה לא אני צריך עוד לארוז איזה מטומטם אני.

הכוכבים של שלומי – שלומי

יוצר: שמי זרחין

רקע: לשלומי נמאס והוא מתווכח עם אמא שלו..

מה את רוצה?

פעם אחת תגידי מה את רוצה!?

למה את כזאת? למה הכל בכח? למה?

נכון גם את.. גם את מרוקאית אמא שלך באה ממרוקו, מה זה בדיוק טנג'יר?

את כל הזמן מקשקשת בגלל שאבא עשה את זה עם איזה מרוקאית מאחורי הגב שלך,

מה קרה מת לך מישהו?

בן אדם עושה פעם אחת טעות וכל העולם נגדך את פשוט נהנית להיות אומללה,

ככה כולם סביבך כל הזמן מתים מפחד שלא תתחרפני.

אני באמת הולך.. בית ספר למפגרים בחיפה.

אולי אחר כך אני אתחתן עם אישה מרוקאית,

ויהיו לי עשרה ילדים מרוקאים,

ולכולם אני אכניס לראש מהיום שהם נולדו, שהם גאוניים ואני אוהב אותם, אפילו אם הם לא!

המשרד - סמי

תסריטאי: עוזי וייל

אמא שלי, כל החיים היא האמינה שאבא שלי הולך כל לילה ללמוד תורה.
 עד שלילה אחד היא עברה ליד הבית כנסת, ראתה סגור.
 הלכה לבית של הרבי, דפקה, יצאה הרבי עם מצנף על הראש,
 עם פיגימה פלאנל ארוך כזה יפה,
 אמר לה "מה קרה גברת לוי?" אמרה לו "חשבת בעלי לומד איתך תורה".
 אמר לה: "אחת בלילה, איזה תורה?"
 חזרה הביתה עצבנית, חיכתה לו עם מגהץ חם לשים לו בפרצוף,
 הגיע – אמרה לו "איפה היית?"
 אמר "למדתי תורה למה המגהץ?"
 "איפה למדת?"
 "בבית כנסת, למה המגהץ?"
 "עם איזה רבי?"
 "הרבי האשכנזי, בבית כנסת האשכנזי, למה הם יותר מתקדמים מבחינה טכנולוגית,
 למה המגהץ?"
 לא ידעה, להאמין, לא להאמין. גם המגהץ חדש היה. חבל.
 בבוקר קמה, הלכה לרב האשכנזי,
 אמרה לו "תגיד, בעלי בא אצלך בלילה, לומד תורה?"
 אמר "גברת" ואז הביא לה פתגם באידיש.
 ולא היה לה נעים להגיד שהיא לא מבינה, אז היא אמרה בסדר.
 כי ככה הוא היה מדבר, הרבי הזה. רק באידיש.
 שנים היינו צוחקים על האשכנזים בשכונה, אתם עם האידיש שלכם לא תגיעו לכלום,
 אף אחד לא מבין אתכם. עד שיום אחד כולם הלכו, קנו בתים בצפון תל אביב,
 ונעלמו מהשכונה. מה התברר? חסכו כסף כל השנים.
 ממה שהיו מקבלים תמלוגים. מגרמניה.
 אני חושב שזה היה בגלל השואה, או משהו.

השוטר - אוהד**תסריטאים: נדב וחיים לפיד**

רקע: שירה באה להיפרד מאחותה מיכל, לפני שהיא יוצאת לפעולה אנרכיסטית עליה מיכל לא יודעת, מיכל הגיעה עם בחור שהיא יוצאת אתו ועם החבר שלו אוהד. 2 הזוגות מטיילים על חוף הים.

שקט. אפשר לשמוע את הדגים מתמזמזים.
למדתי והפסקתי. יודעת מה למדתי? (מחכה לתשובה וממשיך): פילוסופיה.
מערבית ויהודית והודית. ניסיתי הכול. שלוש שנים פילוסופיה. כמו הצבא. את מבינה?
(שותק רגע וממשיך) ידעת שרוב הפילוסופים הגדולים מתו בתולים?
דקארט, שפינוזה, קאנט. מה זה אומר לדעתך?
(מחכה לתשובה וממשיך) יש לי בת דודה, בת 40, צרפתייה, ששכבה עם
מאה גברים, ועם המון נשים. בסוף נשארה רווקה.. אימא שלי מרחמת
עליה, ואני אומר, היא היחידה שיודעת מה היא עושה.
בסוף הקיץ אני נוסע לפריז ללמוד צרפתית בסורבון.
אני נוסע לשכב ולשכב ולשכב.. בורחם בזקנתו כתב שהמוות זה הכיסא שלעולם
לא תשב עליו והנשים שלא תשכב איתן. אם לא תשאיר אף אישה שלא שכבת איתה,
לא תמות..

את יודעת שהבת דודה שלי סיפרה לי שהצרפתים קוראים ליחסים
מחוץ למסגרת הזוגית הרפתקה קטנה.. הרפתקה קטנה.. למה שאנחנו קוראים
בגידה.. המילה הזאת ישר עושה אסוציאציות מלוכלכות.. ישר זה מחבר אותך
למרדכי ואנונו.. לבוגד במולדת..
נלך לשתות?

ואלס עם באשיר

בימאי: ארי פולמן.

ואז זה קרה במוניית בדרך לשדה התעופה באמסטרדם.
פתאום בום נפתח לי הזיכרון מהמלחמה. לא הזיה לא תת מודע לא חלום.
זה היום הראשון של המלחמה אני בקושי בן 19 עוד לא התחלתי להתגלח.
אנחנו נוסעים על הכביש, מצד אחד פרדסים מצד שני הים ואנחנו יורים,
לא יודע על מי פשוט יורים. יורים כמו משוגעים, עד הערב אנחנו יורים,
בערב אנחנו עוצרים בא אליי קצין בכיר אומר לי
"אתה, קח את כל הפצועים וההרוגים שהיו לנו פה תעמיס אותם ולך תשפוך אותם".
"לשפוך אותם?" אני שואל אותו.
"כן תשפוך אותם".
"איפה אני ישפוך אותם?"
"מאיפה אני יודע איפה תשפוך אותם, פשוט תיקח אותם ותשפוך אותם,
אולי תשפוך אותם איפה שיש אור גדול, שם הדרך כלל שופכים את הפצועים"
וככה אני מוצא את עצמי חוזר כל אותה הדרך. אני שלא ראיתי שבר פתוח מימני,
בקושי שטף דם ראיתי, פתאום אני מפקד על נגמ"ש מלא בפצועים והרוגים,
מחפש את האור הגדול, ישועה משמיים אור גדול מאוד.
בסוף אני מגיע לאור גדול של מסוקים, ממש הילה.
אנחנו מתקרבים אל האור ושנחנו מגיעים הכל מלא גופות ופצועים.
אנחנו שופכים את שלנו באופן מכני, כאילו לא היינו שם בכלל,
מסובבים תיגב ונוסעים חזרה.

זגורי אימפריה – אביאל

יוצר: מאור זגורי

את אדיפוס המלך קראת?
לא זה לא ספר. מחזה יווני. טרגדיה.
כשאדיפוס נולד, נמסרה להוריו נבואה שכשהוא יגדל הוא יהרוג את אביו ויתחתן עם אמא שלו.
לא. זה דווקא מעניין.
מה שקרה, זה שההורים שלו מרוב פחד שלחו אותו רחוק מהבית כדי שה.. נבואה לא תתממש.
ואיכשהו הגורל הסתובב לו ויצא שכמה שהוא לא ברח, בסוף הנבואה התממשה.
חכה..
אבל נבואה.. נבואה של האלים זה כמו צו של הוצאה לפועל.
כמה שלא תברח בסוף היא תמצא אותך.
(שוטר: אבל הטרגדיה של היווני הזה, איך היא קשורה אליך?)
זה אני, אדוני השוטר.
אני אדיפוס.

זגורי אימפריה - אביאל 2

יוצר: מאור זגורי

אני בן זונה. אני בן זונה כי אני אוהב כסף וחברים, לאהוב כסף זה חטא.
כן, גם אני חטאתי בו. כמו כולם פה. כן, ראיתי כסף נדלקו לי העיניים. גם אני.
וגם אליי באו מרקו ודינו וציאו והכלבים שלהם ואמרו לי,
"הנה קח בוחטה של מזומנים ותמחוק את כל מי שאתה."
"קח מלא מלא כסף וזרוק לפח את ההיסטוריה שלך, את אילן היוחסין שלך,
את כל מי שאתה, ואת כל מה שעשה אותך למי שאתה עד היום ותשרוף אותו".
והסכמתי. כמו בן זונה אני הסכמתי. דרך אגב זה הופך את כולנו פה לבני זונה.
אבל אנחנו אולי חתמנו על חוזים. נכון. אבל עוד לא קיבלנו שקל חזרה. אני צודק?
מישהו פה קיבל את הכסף שלו כבר? לא. נכון? בואו נחזיר לעצמנו את מה ששייך לנו ולא ניתן
לבני זונות עם כסף לסנוור אותנו.
רבאק! המקום הזה שלנו, כבר 50 שנה הוא שלנו ואין שום סיבה שאנחנו נאבד אותו.
אין שום סיבה שהוא יהפוך לאבק. הרי הכסף הזה ילך קיבינימט בעוד שנה, שנתיים,
ומה אז? מה יהיה על המקום הזה?
מה יהיה על המקום שאבא שלי וסבא שלי ואבא שלכם וסב-סבא שלכם הקיזו דם עבורו?
מה יהיה איתו?
עכשיו תקשיבו, אנשים בכל הארץ מתאחדים כדי להקים לעצמם מקום משלהם.
אני מדבר איתכם על בנייני משרדים ובנייני מגורים ומלונות.
למה אנחנו לא יכולים להרים פאקינג מרכז מסחרי קטן? ביחד? זה כזה קשה?
אתם יכולים לקרוא לזה "קבוצת רכישה". אני קורא לזה "עסק משפחתי".

זהר

תסריטאי: אמיר בן-דוד, משה זונדר

רקע: זהר ארגוב מתחיל להיות זמר מפורסם, יש לו כבר קהל גדול, הופעות בלי הפסקה, ואז נעצר בגלל שמצאו אצלו סמים. לאחר השחרור, אביו מדינה מטיף לו שהוא לא יכול להתנהג ככה, מכיוון שהוא המלך, תקווה לניפוץ הסטיגמות, וזהר מתעצבן.

מה עשית ממני, יא אללה. המשיח, אליהו הנביא.

מה אתה מעמיס לי את כל העולם על הכתפיים?

אני לא מבין איפה אני נמצא? אז בוא אני אגיד לך משהו. אני מבין יותר משאתה,

ושכל אלה מסביבי חושבים. הבעיה שלכם שאתכם לא מעניין מה אני רוצה,

מה אני חושב. מה אני מרגיש.

ראובני מסתכל עליי ורואה מזוודה עם דולרים, אתה מסתכל עליי ורואה מהפיכה,

בחורות מסתכלות עליי ורואות זיון. מישהו מכס ניסה פעם לחשוב מה אני רוצה?

בוא אני אגיד לך מה אני רוצה, כשהייתי בן 13, היה אצלנו בבית ספר טקס, לכבוד ששת הימים.

מנחם בגין בכבודו ובעצמו היה שם, ואז עוד בכלל לא ידענו מי זה. אני עליתי לפני כולם לשיר את

"התקווה". אתה מדמיין את זה? ילד אחד מול כל הבית ספר, אתה יודע איזה כבוד זה!

הייתי נעים הזמירות של הבית ספר. זה היה הרגע הכי גדול בחיים שלי.

אבל הקול שלי בגד בי, בפעם הראשונה. באמצע הוא פתאום נעלם ונשארתי אילם.

כל הילדים עמדו וצחקו עליי, ואני רציתי למות.

עד היום אני לא מבין למה זה קרה לי דווקא אז. ברחתי ושלושה ימים אף אחד לא ראה אותי.

נהייתי חולה. אז זה מה שאני רוצה, לחזור לשם, לגיל 13 ולגמור את השיר.

ושכולם, מנחם בגין, המורה שלי שלמה צנעני, וכל הילדים שצחקו, שכולם יעמדו וימחאו כפיים.

חולה אהבה משיכון ג'**יוצרים: ענת אסולין, יואב קוש**

שלום מיכאלה, מה נשמע ?
אני בדיוק באתי עכשיו מהבניין שלך
בטח שנפגעת. אני לא חושב שבאיזה שהיא פעם שנפגשנו אני עשיתי לך משהו רע.
אבל מה, השוטר אומר שבפירוש את אמרת מהפה שלך שאת רוצה שאני ילך.
למה מה רציתי, לדבר איתך?
דווקא התחיל להיות משהו יפה בנינו, אני לא חושב שהיית מחייכת אלי היית צבועה.
אני לא מבין למה את רוצה להפסיק את זה עכשיו.. אני לא יודע אולי את קצת מבולבלת ואולי לא
נוח לך גם כל הסיפור הזה עם גדי אני לא יודע.
אני אין לי כוח מיכאלה, אין לי כוח אני כבר שבועיים אולי אני ישן אולי איזה רבע שעה בלילה.
וגם עכשיו בדיוק סיפרו לנו הרופאים שהשריר של פי הטבעת של סבתא שלי כבר לא עובד,
ועכשיו היא תתחיל לחרבן בכל הבית. ואמא שלי בוכה ואני גם בוכה.
אני כבר דמיינתי שאנחנו נוסעים במונית, לאיזה מקום רחוק, רק שנינו לבד.
אני אף פעם לא מדמיין שאני מזיין אותך. רק שאנחנו נוסעים במונית, כל הזמן מונית.
אני מדמיין איך אני פוגש אותך בהפתעה ברחוב ואני אומר לך שאני אוהב אותך,
ואת עונה יש לי חבר ואבל אני אומר לך שאני אוהב אותך.
אני באמת אוהב אותך מיכאלה. ודי כבר עם זה די.
אני רוצה ילדים מיכאלה, הדבר שאני הכי רוצה זה ילדה, אנחנו צריכים לדבר על זה.
אנחנו בכלל צריכים לדבר על הכל. עכשיו אני לא יכול לבוא אלייך לבית,
אז אני ילך אני יושב על הספסל ליד הפארק ואני יחכה לך עד שתבואי,
אני יושב שם ואני לא יזוז עד שתבואי.

חולה אהבה בשיכון גימל – ויקטור 2

יוצרים: ענת אסולין, יואב קוש

רקע: ויקטור מאושפז במוסד לחולי נפש ומשדר עצמו בטלוויזיה דרך הכבלים לכל השכונה ולאהובתו

שלום לכולם,

לכל מי שרואה אותי עכשיו, אתמול בלילה אני התקשרתי לאבנר וביקשתי ממנו שיבוא לפה לבית חולים ושיביא כל מיני תמונות מהפוטו, כדי לקשט פה קצת בחדרים. בבוקר נותנים לי כדור שחור- כתום שעושה לי מצב רוח טוב ובערב נותנים לי כדור ורוד- לבן שמעיף אותי קצת. אז אבנר הביא פה את כל התמונות כל אחד לקח לו תמונה שהוא הכי אוהב, בשביל לקשט קצת ליד המיטה וגם נשאר הרבה בשביל המסדרון.

אלה כל החברים שלי מהמחלקה, מישהו רוצה להגיד משהו לטלוויזיה? פסח? נתן? אף אחד לא רוצה להגיד כלום? מה קרה? אתה רק מקודם רצית להגיד משהו. מה אתם מתביישים?

אני רוצה להגיד לכל מי שרואה אותי עכשיו בקריה, אני כבר מרגיש יותר טוב, מרגיש הרבה יותר טוב, מטפלים בי יפה. יש לנו פה מועדון ופה אנחנו יושבים ומדברים. מה שלומך מיכאלה?

אני נורא מתגעגע אלייך. אני סיפרתי את הסיפור שלנו פה וכולם חושבים שזה סיפור מאוד עצוב. מאיר אמר שזה עצוב כמו הסוף של מבצע אנטבה, שכל החיילים ויורם גאון והחטופים חוזרים הביתה.

אני בכלל לא כועס עלייך, בהתחלה אני מאוד כעסתי אבל אני עכשיו בכלל לא כועס עלייך, אני רק נורא מתגעגע אלייך.

אני יודע שאני בנאדם קצת לא נורמלי, אבל אני מאוד אשמח אם.. אני יודע שזו בקשה גדולה מאוד ואני אשמח מאוד אם תבואי לבקר אותי פה.. ומותר לי אני כבר תכננתי שאם תבואי אנחנו נשב פה בפינה ונדבר סתם, נדבר כמו שדיברנו בבית קפה. יש לי אישור כניסה בשבילך, המנהל אישר לי..

עכשיו אנחנו נלך למשרד של המנהל ואת תראי בעצמך מה הוא אומר ומה הוא מדבר. עכשיו..

(קס, מעט מסטול ויוצא, פונה לצלם) בוא אבנר.

חצויה – דני

יוצרים: אילן רוזנפלד ושירה אלון

רקע: דני לוקח את אלינור הצידה ונוזף בה בלי ששאר השחקנים ישמעו, היא לא עשתה כלום, היא פשוט היתה מרוגשת מהמעמד.

את איתי?

לא לא כל הזמן, כי אני מרגיש שאני אומר דברים פעמיים וזה בזבוז זמן.

לא הבאתי אותך הנה כדי שתבהי בעיניי עגל בכוכבים,

את לא איזה גרופי מטופשת שבאה לבקש חתימה, את שחקנית עכשיו, תגידי את זה.

אני שחקנית רצינית. תגידי את זה עם אמת, לא סתם.

אז תתחילי להתנהג ככה. את לא יכולה לשתוק כששואלים אותך משהו.

ואת לא יכולה לעשות לי בושות, אני הכנסתי אותך הנה, את על המוניטין שלי,

אז תעבדי קשה כדי להצדיק את מה שאני חושב עליך.

(אלינור: מה אתה חושב עליי?) שאולי יש לך פוטנציאל. בואי נחזור לקריאה ותגידי את השורות

שלך בקול רם,

אין דבר יותר מעצבן משחקן שלא שומעים מה הוא אומר.

אה.. אז תעברי עם נוכחות, שישמעו אותך עוברת. (אלינור: אבל עושים את זה בישיבה)

אני לא מבין, את מחפשת תירוצים לכישלונות שלך?

חצויה – מושיק

יוצרים: אילן רוזנפלד ושירה אלון

רקע: מושיק היה אמור להיפגש עם אלינור וזה לא קרה, עכשיו הוא מנסה בכל דרך לפתות אותה לחתום אצלו, זה חזק ממנו לנסות גם לפרטט איתה.

אז את אלינור המפורסמת?

רגע, תני למושיק לעשות את העבודה. כן, אני האגדה בכבודה ובעצמה.

כלל ראשון, לא מתנצלים על שום דבר, לא הגעת כי היית עסוקה, את הכוכבת,

אני עובד בשבילך, אני אבוא עוד פעם, מה קרה? אנחנו ניפגש הכל יהיה בסדר.

אני לא צריך כלום, אני מרגיש, מה שאני רואה אני אוהב אני לוקח.

מה את חושבת? שאגם נולדה אגם? אני עשיתי אותה אגם, אני אעשה ממך אלינור שאפילו לא

ידעת שאפשר. יש לי תחושה טובה לגבייך.

למה שתקנא? אל תדאגי, מושיק מטפל בכולן.

(נלחץ) מה תביא? (אלינור מחזיקה לו את היד, הוא בעצמו מתחיל להזיע).

אלינור, המערכת יחסים שלנו תהיה מקצועית לגמרי, אני לא יודע מה שמעת..

טירונות – אבא של גידי

יוצרים: אורי ובני ברבש

ריקי, די ריקי.

תפתחי כבר.

אני לא אעשה לך כלום מאמי, באמת.

אני מצטער ריקי, באמת.

את יודעת שזה בא לי בלי שליטה.

אני מצטער זה לא יקרה יותר בחיים.

בחיים זה לא יקרה יותר.

ריקי.. את יודעת איזו הפתעה הבאתי לך?

את זוכרת את הלשונות של החתול משוקולד שהיו פעם של יגאל? את הבאתי כאלה.

את מאמינה שכואב לי, ריקי שלי?

את יודעת שכואב לי יותר מאשר כואב לך אפילו?

את מאמינה לי?

ריקי!

וגם לקחתי יום חופש שנוכל לנסוע לנו לבקר את גידי ביום הורים שלו..

ריקי, את שומעת אותי?

טירונות - גידי

יוצרים: אורי ובני ברבש

תלונה? איך תלונה?
הוא בעצמו המשטרה.
יש לו על הקיר בבית תעודות הצטיינות מפה עד הודעה חדשה. הוא חבר טוב של כולם, מלווה כספים, הם מתים עליו.
פעם הוא שכח לקחת את האוכל שאמא שלי הכינה לו לעבודה אז היא שלחה אותי להביא לו אותו.
אז נכנסתי למשטרה וחיפשתי אותו, פתאום ראיתי אותו באחד החדרים עומד ככה באמצע, מסביבו היו איזה חמישה או שישה קצינים ושוטרים, מתפקעים מצחוק.
הוא עומד לו ככה, באמצע והפנים שלו מזה שמחות, ואז פתאום הוא ראה אותי וחייד אלי, ואמר לי "גידי בוא הנה בוא תכיר את החברים של אבא שלך".
וככה לפני כולם, הוא ככה הניח את היד שלו על הראש שלי .. ככה.
והוא אמר לי "תודה" ואם אני רוצה שהוא יכין לי תה או יביא לי משהו מהקנטינה.
ואני ביקשתי קולה.
והוא שלח את האחד השוטרים להביא לי והמשיך לספר לחברים שלו את הסיפור.
ואני שתיתי את הקולה..
אני הרגשתי ..
אני הרגשתי כל כך טוב!
אני הרגשתי טוב ..

כפיות – השבוי

תסריטאי ראשי: רן דברת

רקע: עצה של שבוי מנוסה.

תברח.

היא תחטוף אותך. תברח, היא תחטוף אותך, תאמין לי.

עזוב את המזלג, אני אשלם את החשבון ותברח, תברח מפה.

עזוב אותך, אני אומר לך, הן תכננו הכול, לי זה כבר אבוד, לא משנה,

אבל אתה, אתה יכול לברוח, תברח!

אני אחפה עליך נו.. תקשיב כשהן יחזירו אני אעשה קצת לדפי, פוצי מוצי כזה..

אתה יודע.. אני.. אני.. אני אדבר איתה על זה ש.. שאני.. שאני רוצה ילדים..

אני אסיט את צומת הלב שלה, או קי?

יעלי בינתיים, לא יודע, אני אגיד לה ששהיית צריך לנסוע לחול או משהו, לא יודע, רק תברח,

תאמין לי, תברח!

זאת מלכודת אתה לא מבין?! מלכודת!

תקשיב, מחר היא תרצה שיהיה לכם תחביב משותף, שתלמדו ספרדית, או יפנית, או סינית או מה

שזה לא יהיה. מחרתיים היא תסדר לך את הדירה, אתה תמצא את עצמך מסדר מצעים, אתה

תמצא את עצמך קונה דברים לבית שעושים את הבית קצת יותר ביתי,

האישה הזאת מחזיקה אותי כבן ארובה כבר חמש שנים. חמש פאקינג שנים!

היא הכריחה אותי לקנות איתה דירה. יש לנו משכנתא.

(החבר בורח, הנשים מגיעות)

אני רוצה ילדים.

לאן נעלם דניאל וקס

יוצר: אברהם הפנר

רקע: שני חברים שלא התראו שנים, נפגשים ואחד מהם מספר לשני מה עלה בגורלו של חברם המשותף וקס, מלך הכיתה.

אחרי שסילבי עזבה אותו וחזרה לארץ הוא חטף דכאון..
או שקודם הוא חטף דכאון ובגלל זה היא נסעה, אני כבר לא זוכר בדיוק.
מה שאני זוכר זה שאחרי שהוא קיבל מכתב מהארץ שהיא התאבדה,
הוא השתנה לגמרי, בכל אופן זה גמר אותו.
הוא הפסיק לעבוד, הוא הפסיק ללמוד, אמר שכל הדוקטורט שלו שווה לתחת.
שהתאוריה זה חרא שצריך לעשות, שבכלל אין לנו מה לחפש בחוץ לארץ, שהמקום שלנו בארץ,
שהוא יילך לקיבוץ.
הוא בלב את המוח על האנטישמיות ועל הארץ,
עם קצת קאנט והייגל וקצת מרקוזה, לעיסה אחת גדולה.
הוא לא היה בסדר. אני לא יודע בדיוק מה נשבר לו, אבל הוא לא היה בסדר.
איך שלא יהיה, בוקר אחד הוא קם וחזר לארץ, בלי הדוקטורט,
בלי חלק מהחפצים שלו שנשארו בחדר, בלי לשלם את החלק שלו ושל סילביה בשכר הדירה
בכל אופן מאז אני לא ראיתי אותו ולא שמעתי ממנו.
אין וקס.

מי מפחד מהזאב הרע – דובלה**יוצרים:** אהרון קשלס ונבות פפושדו**רקע:** דובלה מתעמת עם רוצח בתו הכבול אצלו במרתף.

את סיפור האגדה הזה כתבה משטרת ישראל על בסיס אירועים אמיתיים וכמו כל מעשייה גם הסיפור שלנו מתחיל עם זאב. הזאב אגב זה אתה. הזאב ששלנו לא שונה מיתר הזאבים, אולי רק בגובה. גם הוא כמו כל יתר הזאבים אוהב להפתיע ילדות קטנות. רק שהבנזונה האכזרי שלנו לא מסתפק בלבולע אותן. כמו שאפשר להבחין מהתמונות, לזאבון שלנו הייתה שיטה. היה חוטף את הילדות ומפתם אותן עם ממתקים ועוגות. אך אבוי, בחומר היה חומר הרדמה, וכך הילדות היו נופלות לשינה עמוקה. אחרי שהן נרדמו - היה מכניס את איבר מינו לכל חור בגופן. עכשיו לפני שאני ממשיך אני חייב לשאול אותך, מה קרה? איך לך כוח מספיק להתמודד עם ילדה קטנה שאתה צריך גם להרדים אותה? אז אחרי שהוא חילל כל חור בגופן, הוא חיכה שהן יתעוררו. ואז התחיל הסיוט האמיתי עבורן. המניאק החולה הזה עבר אצבע אצבע בידיהן של המלאכיות הקטנות ושבר אותן. אחת אחרי השניה. מסכנות היו פשוט מתעלפות מהכאב. כשהן היו שבות להכרה, הוא הוריד להן יפה את הנעליים וגרביים ותלש להן את הציפורניים מהכפות רגליים העדינות שלהן. אחרי שהילדות היו מתאוששות מכל מה שעשה לאצבעות הרגליים שלהן, אבל רק אחרי שהיו מתאוששות, היה עורף את ראשם עם מסור חלוד. המסור שלו היה כל כך חלוד שבחלק מהמקרים עבר למסור פחות חלוד כדי להשלים את המשימה. שתיים מהילדות האלה היו בהכרה מלאה כשהוא ניסר את צווארן, ואת ההפתעה החולנית מכולן הוא השאיר להורים. כשהוא החביא את הראשים היפים של הילדות שלהם. אחת הילדות האלה הייתה הבת שלי. וכמו שאני רואה את זה, יש לך שתי אפשרויות, או למות כמו החרא שאתה, או למות אחרי שגאלת את עצמך.

מילואים - אביתר**יוצרים: אורי ברבש, בני ברבש**

אני המג"ד ואני אחראי על מה שקורה בגזרה.
אתה דיווחת לי ואני יכולתי לקבל החלטה אחרת בנצי.
אולי זה מה שהייתי צריך לעשות.
עוד מסמר, מה זה כבר משנה?
אתה יודע, בנצי, האמת היא שאני דיי מאמין שעשינו את מה שהיינו צריכים לעשות.
חוץ מהעובדה שלא הייתי בהאזנה לטלפון, שזה כבר עניין אחר, כמו שאני מכיר את ארווין,
זה הולך להיות הכיוון שלו.
בנצי, יש מצבים בחיים שהאפשרויות מאוד מצומצמות.
מה אני כבר יכול לעשות?
אני בקושי גמרתי תיכון. מי ייקח אותי?
אני יושב בראיונות עבודה, יושבים מולי כל מיני מלוקקים.
השאלה הראשונה שהם שואלים אותי זה איזו השכלה יש לי.
מה אני אגיד להם? שגמרתי תיכון בממוצע שש וחצי?
הא? מה אני אגיד להם?
עכשיו העסק. הרסתם אותי, דיי כבר! כל אחד נכנס לי לחיים.
יש לי קצת בעיות ואני אצא מהן בעצמי, תרדו לי מזה כבר, דיי!
אני כבר לקחתי ממך הלוואה שאלוהים יודע מתי אני אוכל להחזיר אותה.
לפעמים אני מסתכל על עצמי מהצד, ואני פשוט לא מאמין שהלוזר הזה הוא אני, נשבע לך.
עשרים שנה אני עובד כמו חמור ואין לי כלום בנצי.
אין לי כלום, אפילו לא פירורים.
אני מסתכל מסביב, כל מי שאני מכיר, עבר אותי.
כל מי שאני מכיר, השיג אותי.
אני מנסה להבין, מה אני, עצלן? לא. מה אני, טמבל? לא.
אז מה לא בסדר איתי?
מה לא בסדר איתי לעזאזל?

מציצים - אלי

יוצרים: אורי זוהר ואריק איינשטיין

רקע: אלי לא חזר כל הלילה לאחר הופעה. עכשיו, הוא מגיע הביתה בבוקר, ומנסה לפייס את אשתו, מילי.

איך הילדה? מה בסדר, הרי אמרת שיש לה משהו באוזן, לא?
 היה רופא? (לא) למה לא? (לא צריך)
 מה לא צריך, אבל... בואי הנה מילי, זה מתחיל לעלות לי על העצבים.
 תפסיקי עם הפרצוף הזה ועם התשובות האלה זה עושה אותי משוגע, את יודעת? שקט רגע!
 אני אומר לך עוד הפעם בשקט, אני קיבלתי היום מכות רצח בהופעה, אני הייתי הרוס.
 אז אני הלכתי לגוטה לשתות קצת, אז שתינו קצת אז הוא גרר אותי ונגררתי,
 גמרתי בקבוק קוניאק.
 אז אני יודע שזה לא בסדר, אז ביקשתי ממך קודם סליחה. אני מבקש ממך עוד הפעם סליחה,
 אני לא הייתי בסדר. אבל כמה? כמה, כמה? תגידי לי, כמה מגיע לי אה? כמה?
 רגע, מה את חושבת שאני לא יודע מה עובר עלייך? אני לא יודע כמה קשה לך? אני יודע. אני עיוור,
 אני אידיוט, אבל למה את לא חושבת גם קצת, כמה קשה לי, אה?
 ערב ערב אני נוסע לדיסקוטקים המסריחים האלה עם האידיוט הזה, בשביל מה? מה,
 אני נהנה מזה? אני הולך לרקוד? לחפש בחורות תגידי לי? זה בשביל לחם. לחם, בשביל בגדים,
 מים, חשמל.
 וזה משגע אותי, זה מטריף אותי, ואת יודעת את זה, מילי זה התקופה הכי מחורבנת שהייתה לי
 בחיים. את רואה את זה. אני חמישה חודשים לא נוגע בגיטרה, אני לא מסוגל, אני משוגע.
 אז אחרי כל זה, אני כבר בא הביתה. אז.. אז מה, מה.. מה אני רוצה? מה אני מבקש?
 אני רוצה שתעזרי לי, לא?
 אז את בקושי עונה לי "שלום". את עושה לי טובה. אני שואל אותך מה שלום הילדה,
 את אומרת לי "בסדר", "לא בסדר", "כן בסדר", "לא בסדר".
 תגידי לי אל מי שאני אלך? אל מי? אל מי? אל מי יש לי ללכת?
 את הרי אשתי לא? ואני אוהב אותך לא? אני הרי אוהב אותך, לא? אני אוהב אותך,
 אוהב אותך אוהב.. מה, שאני אקרע את הלב? שמה? שאני אתן את זה בכתב?
 מילי אני מדבר אלייך. (מירב בואי הנה)
 מילי, את יודעת מה, עם הפרצוף הזה, ועם התשובות האלה, ועם מירב, את יכולה לשבת לי על
 הזין.
 (באמת? כבר מזמן לא ראינו אותנו. מירב, עזבי את זה!)
 בואי בואי הנה הלו, משהו לא מוצא חן בעינייך, אז תלכי קיבינימט, טוב? (תלך אתה קיבינימאט)
 בואינה דלתות גם אני יודע לטרוק, טוב?

מקימי

במאי -רם נהרי

את ערה?

איזה באסה שלא באת איתי ממש באסה, הצטערתי גם שלא הייתה לי מצלמה, רציתי שתיראי את זה, היינו בצפת בקבר של צדיק. בהתחלה היה שם שיעור רגיל, ואז ברנר סיפר לדניאל הזה את הסיפור מסיני, אז דניאל הזה אמר "אוקי זה יום טוב לנסוע לקבר של צדיק יאללה נוסעים" וברנר הגיע כמו מטורף. הגענו תוך שעתים לצפת. אנחנו מגיעים לשם לוקח אותנו לקבר של האר"י הקדוש, בחיים לא שמעתי עליו קודם, שמעת עליו? אני אפילו לא יודע מי זה. אנחנו מגיעים יש שם איזה 300 איש מחכים בתור, אני בכלל לא הבנתי למה מחכים עד שאני רואה שיש שם מין בור כזה של מים מלוכלכים כאלה וקר, ואני עוד עם החול של סיני עליי לא מאמין שזה קורה לי בכלל. ואז אנשים לפי התור מתחילים להיכנס למים וקר קפוא מוות, ואז הגיע גם התור שלי ונכנסתי גם ומרוב קור אתה מרגיש כאילו אתה נשרף, כאילו המים רותחים ממש את לא מאמינה יוצאים מהמים ואנחנו הולכים בשביל הזה כולנו, כן חבורה של אנשים הולכים בשביל וזה בית קברות המקום כמו איזה.. כמו איזה חלום או סרט או.. על צלע הר מקום עתיק מסביב יש מלא נרות ומלא אנשים בוכים בקריזה ליד איזה קבר. אני מסתכל ולא מבין מה אני עושה פה בכלל זה לא יאמן הדבר הזה לא הבנתי מה קורה בכלל סביבי ומה זה הבכי הקולקטיבי הזה? כולם שם בכו. בכו וצעקו וביקשו דברים, חשבתי שכל האנשים האלה יש להם.. יש להם סיבה טובה לבכות, בטח יש להם חיים ממש קשים חיים עלובים כאלה עם כל מיני צרות כל מיני בעיות דברים שאני אפילו לא יכול להבין. וכל העלובים האלה באים לכאן לבית קברות באמצע הלילה בשביל לבכות. ואני לא יודע מאיפה אבל גם לי התחילו לרדת דמעות, התחלתי לבכות ממש בכי גדול כזה, בכי ממש. שאני אפילו לא יודע מאיפה, לא יודע. לא יודע למה.. לא יודע..

מרחק נגיעה - אהרון**במאי: רוני ניניו**

רוחליה, איך אני אמור לפרש את השתיקה שלך?
שתיקה כהודעה. נגמרו לך המילים?
מאוד קשה לתקן את הנזק שגורמת לשון הרע, מאוד קשה.
אני אפילו לא רוצה לחשוב מה יכול לקרות.
אני רק יודע שמישהו מפיץ עליך שמועות רעות.
תני לי הסבר אחד קטן ואני יוצא להגנתך. רק תגידי לי שזה לא קרה, רוחליה.
אבא שלך תמיד אמר שאת בחורה חכמה, אפילו יותר ממנחם.
אבל אני הזהרתני אותו, אני תמיד אמרתי לו,
אל תכניס לילדה הזאת שטויות לראש, אבל הוא עקשן.
ותראי אותו עכשיו, הוא אפילו מתבייש להיכנס לבית כנסת בגללך.
מי את שתחנכי אותי?
את לא עשית אפילו צעד אחד כדי להסביר לי למה היית ביחידות
עם גבר זר.
את חייבת לי, חוצפנית קטנה, את החתן שלך, את הדירה שלך.
אם היית הבת שלי, אני הייתי כבר..
רוחליה, אני מאמין ב.. אני מאמין בכיבוד אב ואם, באמירת אמרת,
בנאמנות משפחתית.
אני רוצה להאמין שגם את, רוחליה.
אני רוצה להאמין שזה הכל היה טעות ושלא מעדת, ואנחנו נשכח
את המילים הקשות שנאמרו כאן.
אני מכיר את אבא שלך מאז שנולדתי. 37 שנים. זה כפול מגילך, לא?
אנחנו עברנו דברים קשים, אני ואבא שלך.
אבל אבא שלך תמיד היה חזק, כמו סלע. אבל היום, כשהוא בא לקחת את המפתח,
אני הסתכלתי על אחי הבכור ואני.. פשוט נקרע לי הלב.

מרס תורכי

יוצרים: עודד דוידוף וגל זייד

טוב תראי.. מצד אחד הבדואים חותכים לבנות שלהם את הזה..והם שורדים יפה מאוד.
זה אומר שלא צריך אורגזמה לאישה! מצד שני, קראתי פעם בעיתון על מישהו
שלא עשה לאשה שלו אורגזמה והיא.. פיו פיו פיו..
תראי באיטליה אין את המקרים האלה. רק בארץ הגברים לחוצים.
יש לי חבר, ראובן שכטר, הנשים שלו עוזבות אותו רק בגלל הבעיה הזאת..
הבעיה שלו זה שהוא לא מספיק גברי במיטה.
איך אני יודע? אנחנו מסוכסכים. בני אדם מתנהגים בסכסוכים דומה מאוד לאיך שהם מתנהגים
במיטה. תראי, הוא הטקטיקה שלו זה להיגרר לבתי משפט ושם זה עורכי דין, מילים, קשרים עם
שופטים..משעמם.
שייתן לי את הכתובת של פרס הם בטוח יתפסו אותי, ניסיון לרצח.
את יודעת מה? אולי אפילו רצח..
לא.. אני לא היסטרי.. היסטרי זה לשלוח לי שוטר, שמנסה לשים לי ציטוט.
ואם כבר שמת ציטוט.. ווה.. ווה.. ווה.

נהג מונית

במאי : מרטין סקרוסזה

תעצור שם, ליד המדרכה, בדיוק שם. לא, לא מה אתה עושה? מה אתה עושה עם המונה?
אמרתי לך להפסיק את המונה? תפעיל אותו מחדש, שהסכום ירוץ, לא אכפת לי כמה אני משלם.
אני לא יוצא. תפעיל את המונה מחדש, תפעיל אותו, זהו, תפעיל אותו! זהו. למה אתה כותב?
אל תכתוב! עזוב את זה, שב בשקט, לא אמרתי לך לכתוב. רק אמרתי "תעצור בצד".
תעצור ליד המדרכה ושב, ורק נשב פה. נהג, אתה רואה את האור למעלה? בחלון? האור? החלון
בקומה השנייה. החלון הכי קרוב לקצה של הבניין.. האור בחלון, קומה שנייה.. מה אתה עיוור?
אתה רואה את האור? כן, אתה רואה אותו? מצוין. אתה רואה את האישה בחלון? אתה רואה את
האישה העירומה בחלון? אתה רואה את האישה. אני רוצה שתראה את האישה הזאת,
כי האישה הזאת זו אשתי. אבל זאת לא הדירה שלי. זאת לא הדירה שלי. אתה יודע מי גר שם?
הא? לא, מאיפה לך לדעת.. אבל אתה יודע מי גר שם? גר שם כושי אחד, מה דעתך על זה?
ואני.. אני הולך להרוג אותו. אין פתרון אחר. אני אהרוג אותו. מה דעתך על זה?
שאלתי מה דעתך על זה? אל תענה, אתה לא צריך לענות. אני הולך להרוג אותה,
אני הולך להרוג אותה באקדח מגנום 44, יש לי מגנום 44 ובאקדח הזה אני אהרוג אותה.
ראית פעם? ראית פעם מה מגנום 44 עושה לפרצוף של אישה? הוא פשוט הורס אותו, הוא מפוצץ
אותו לחתיכות זה מה שהוא עושה. עכשיו, ראית פעם מה מגנום 44 עושה לכוס של אישה?
את זה אתה צריך לראות, את זה אתה צריך לראות מה מגנום 44 עושה לכוס של אישה.
את זה אתה צריך לראות. אני יודע שאתה בטח חושב שאני.. אתה יודע.
אתה בטח חושב שאני חולה נפש או משהו כזה, נכון? אתה בטח חושב שאני חולה נפש, נכון?
אני מתערב איתך שאתה חושב שאני חולה נפש.. אתה חושב שאני חולה נפש?
אתה לא חייב לענות, אני משלם לך על הנסיעה לא בשביל.. אתה לא חייב לענות..

סימה וקנין מכשפה - שוטר

יוצר: דרור שאול

מה היא עשתה לך?

קיללה אותך.. ולמה היא קיללה אותך? אולי במקרה משכת לה בשיער?

תשמע וסרמון אם אתה באת לפה ללגלג לי עם איזה מצלמה נסתרת,

תגיד לשמן עם הסיגר שיצא מהחור שלו ונגמור עניין, למה הסינוסים שלי

הורגים אותי כבר מהבוקר!

תקלל אותה בחזרה! אתה לא יודע איך?

תגיד לה, בוקר טוב סימה, הכוס של האמא שלך בפה של ערבי לבקן עם שלוש פטמות מטייבה,

שזיין את הבת שלך באורגיה עם גרוזיני עיראקי כורדי ושני עובדים זרים אחד מתאילנד,

השני מהפיליפינים שאבא שלו הוא חצי נוצרי חצי סיינטולוגיה,

ואמא שלו היא בכלל אחותו הגדולה ויש לה תאומים סיאמים שמחוברים בתחת עם טחור

בצורה של בובת ברבי שמצדיעה ליוסי שריד!

סנאצ' - טוני

רקע: שכיר חרב, גנגסטר. אחריי שזיהה שהנשקים של סול וויני והשחור השמן, הם חיקויים שטעונים בכדורי סרק הוא מעיף אותם מהפאב.

אז אני מבין שאתה הזין הגדול ואלה בשני הצדדים הם הביצים שלך, יש שני סוגים של ביצים יש ביצים גדולות ואמיצות ויש ביצים קטנות ומתרוממות. לזין יש דחף יש חזון, אבל הוא לא ממש חכם הוא מריח כוס והוא גם רוצה. אתה חשבת שאתה מריח כוס ממש טוב והבאת איתך את שני האשכים המתרוממים שלך כדי שתוכל לעשות כסף חיים אה? אבל התבלבלת במסיבה, אין כאן שום כוס, רק מחלות שיגרמו לך להצטער על זה שלא נולדת אישה וכמו זין אתה כבר מתחיל להסס, קצת מתכווץ ושתי הביצים הקטנות שלך מתכווצות יחד איתך, והעובדה שעל האקדח שלך רשום "חיקוי" והעובדה שרשום "נשר המדבר 0.50" על האקדח שלי אמורה לזרז את ההתכווצות שלך ושל הביצים שלך. עכשיו עופו לי מהעיניים.

סיפורו של אנטואן פישר

יוצרים: דנזל וושינגטון, אנטואן פישר

למה לא באת לקחת אותי? לא שאלת את עצמך איפה אני? מה אני עושה? מה קורה איתי?
אם אני בכלל בחיים? אני שמרתי על עצמי, באמת. אף פעם לא הסתבכתי עם המשטרה,
קראתי מאות ספרים, כתבתי שירים, ציירתי ציורים, טיילתי בעולם.. אני משרת את המדינה שלי,
אני דובר שתי שפות, ואני עובד על השלישית, לא הכנסתי אף אחת להריון, לא השתמשתי בסמים,
ואפילו לא עישנתי סיגריה.

היו לי חלומות עלייך, אימא שלי, איך היא באמת, איך את נראית, הקול שלך, אפילו הריח שלך.
כל השנים האלה תהיתי לגבייך, לא התגעגעת אלי? כל יום בדרך לבית ספר הייתי מדמיין שאת
מעבר לפינה, וכשאגיע לשם את תהיי שם, ובדמיון שלי, תמיד היית. פשוט לא יכולת למצוא
אותי, אז הייתי רץ לפינה הבאה, ואת היית שם, אני ידעתי שתהיי שם, ואת היית קונה לי גלידה,
ואז היית לוקחת אותי הביתה. אני איש טוב, אני בנאדם טוב.

סיפורו של וויל האנטינג - צ'אקי
תסריטאים: מאט דיימון, בן אפלק

איך הלך הריאיון עבודה הזה שלך?
כן, אבל בטח עושים שם מלא כסף.. יותר טוב מהחרא הזה, זה בטוח. דרך החוצה.
תראה, אתה החבר הכי טוב שלי אז אל תיקח את קשה אבל אם עוד עשרים שנה אתה עדיין
תהיה פה, תבוא לבית שלי לראות משחקים של הפטריוטס ותמשיך לעבוד בבנייה- אני אזיין
אותך. זה לא איום. זאת הבטחה. אני אזיין לך את הצורה.
אתה לא מבין? קיבלת מתנה. משהו שאין לאף אחד מאיתנו ו..
חייב לעצמך? לא לא לא.. לך תזדיין! אתה לא חייב את זה לעצמך.
אתה חייב את זה לי. כי מחר בבוקר אני אתעורר ואני אהיה בן חמישים,
ואני עדיין אהיה בחרא הזה, וזה בסדר, זה לא מפריע לי.
אבל אתה יושב על כרטיס זוכה וסמרטוט מדי בשביל לפדות אותו.
וזה בולשיט כי אני הייתי נותן הכל כדי לקבל מה שיש לך! כולנו היינו נותנים.
זה יהיה עלבון בשבילנו אם אתה תהיה פה עוד עשרים שנה. בזבוז אחד גדול של החיים שלך
המקום הזה.
מאיפה אני יודע? בוא אני אגיד לך מה אני יודע. כל יום אני בא בבוקר לאסוף אותך.
ואנחנו יוצאים ושותים קצת וצוחקים וזה כף. אבל אתה יודע מה החלק הכי טוב של היום שלי?
זה נמשך בערך 10 שניות מהרגע שאני יוצא מהאוטו ועד שאני דופק לך בדלת.
כי אני חושב לעצמי, אולי אני אדפוק לך בדלת ואתה לא תהיה שם. בלי פרידות,
בלי נראה אותך מתישהו, בלי כלום. פשוט הלך. אני אולי לא יודע הרבה, אבל אני יודע את זה.

עד החתונה – אייל

יוצרים: אבנר ברנהיימר וענת שנהב וייצן

רקע: איה עומדת לפגוש את רן ביום הולדת של צמרת. זו פגישה ראשונה מאז שנפרדו והיא חוששת. היא טוחנת לאייל על זה במוח כבר יומיים. הם עדיין לא זוג אבל יהיו בסוף הפרק. יש מתח טוב ביניהם, אינטימיות והם מרגישים נוח זה עם זה. איה לא מרוכזת.

ביו-טיוב. איזה מישהי צילמה הודעה לחבר שלה שבגד בה.

היא מקללת אותו: "יש לך זין 'כזה' קטן".

אז הוא הקליט לה תשובה. "כמה שהוא קטן, הוא יותר ממה שיש לך". גדול לא?

חשבתי שמיצינו את הנושא הזה. האיש נשוי! התחתן! המשיך הלאה! זה שלט ניאון "את מאחוריי".

(מרכז) תרגיעי, לא רצחת אף אחד.

טוב, עכשיו נתחיל לטחון גם את היחסים שלהם?

איה, את לא יכולה לדעת כלום. את לא בחיים שלהם, ואין לך מושג מה קורה שם. נכון או לא?

את עוד לגמרי תקועה עליו, אה? אז די לחפור.

אחלה, זה יעזור לך אם אני אבוא איתך למסיבה? (איה: בא לך?) למה לא.

אבל בתנאי אחד.. שאני אוכל לתפוס לך בטוסיק מדי פעם?

אז סגרנו. איפה המסיבה? אה.. סתם, לא ידעתי לי שאח שלך אהה..

שיזהרו ממני. אני לא לוקח שבויים..

עלילה - לירון

תסריטאים: מארי ג'וזה סנסלם, עמוס גיתאי

רקע: לירון מדבר בטלפון הסלולרי עם חבר

הלו? מה המצב? כן.. כן.. לא.. אז היא נתנה לי טלפון שלה.. נסעה לכפר סבא, ואמרה לי אחר כך
נדבר... שהיה ברור שהיא באה בשביל זיון..
לא.. בסוף היא לא באה.. לא. היא באה יומיים אחר כך.. לא ידעה.. עזוב, מסתבר שיש בחורות
שבאות להעמיד לך תזיין וללכת..
כן.. בקיצור, היא התקשרה ואמרה "מה נעשה?" כן, זה אחרי שבמועדון היה ברור שאנחנו הולכים
לזיון ונשיקות, חירמונים... כל העניינים האלה וזה... אמרתי לה: "נשחק שש-בש".
כן.. היא באה! קרעה אותי משחק ראשון.. בסוף איכשהו הוצאתי תיקו.
ואללה.. כן.. לא.. אחרי זה היא נתנה לי.. (לנצח!) לא נתנה לי.. (זיון) נתנה לי.. (לנצח!)
לא נתנה לי.. (זיון)
בסוף היא אומרת לי, "תשמע, אתה בחור נורא נחמד.. אני לא רוצה לשחק איתך משחקים..
אז אני הולכת הביתה.. הלכה.. כן.. בחורה בת 20..
לא, הלכתי לדיסקוטק.. עכשיו עושים שם מסאז'ים.. בחורה עומדת ליד הזה של המסאז'ים..
באתי שאלתי אותה, "אפשר לקבל מסאז'?" אומרת לי, "כן, תשכב"
מתחילה לעשות לי מסאז'. ואז היא לוחשת לי באוזן,
"תגיד, תילא מעדיף את זה אצלך בדירה?"
כן.. אחר כך היא אמרה שהיא נוסעת לכפר סבא להחזיר את החברה שלה.
אז אמרתי לה "תתקשרי אלי אחר כך"
בסוף מסתבר שהיא לא מסאז'יסטית.. והיא לא נסעה להחזיר שום חברה..
שיחקה איתי, כן טוב, אחי, יש פה מישהו אני אדבר איתך אחר כך..
לא, מה שמבאס זה שהפסדתי בשש-בש..

עספור – איציק

יוצרים: חנן סביון וגיא עמיר

רקע: איציק וסיון בגרר. הוא נוהג. היא לידו. סיון מורידה נעליים. שמה רגליים על הדש בורד.

אני לוקח אותך להורים שלך..

(סיון שמה יד על הירך שלו ומתחילה לעלות לכיוון חלציו).

סיון..חכי שניה.. תקשיבי סיון.. אני.. איך להגיד לך את זה..

ברור לך שאני לא ידעתי שאת אחות של מוטי.. את אמרת לי שקוראים לך נועה..

אז למה אם זיהית אותי? השתגעת? מוטי הוא כמו אח שלי..

אז צריך לשכוח שזה קרה.. אין ברירה, אם הייתי יודע שאת אחותו זה לא היה קורה,

לא עושים אצלנו דברים כאלה, זה חמור, אין עתיד לסיפור שלנו, אין סיפור בכלל..

את שומעת מה אני אומר לך? סיון.. את הבנת אותי? נכון?

(היא יורדת מהאוטו, איציק נאנח עוקב אחריה במבטו).

עפולה אקספרס – דוד

יוצרים: גיולי שלו ועמית ליאור

בתיה תקשיבי לי שנייה.. תגידי לי, תגידי לי רגע כמה פעמים פגשת בחיים שלך אנשים שאמרו לך שהם רצו להיות זה וזה וזה ולא יצא להם, אה? סבתא שלי הייתה כזאת. כל היום דיברה על ההוא שנסע לאמריקה ותכף יחזור, ההוא מאמריקה. ואז היא פגשה את סבא שלי. הוא היה מסודר, הוא היה נחמד. הוא הציע לה. אז היא אמרה "טוב נו".

וכל החיים שלה היא חיה עם ה"טוב, נו", וחלמה על ההוא שיחזור מאמריקה. ומה היא עשתה לאבא שלי? אבא שלי שהיה לו כשרון ציור.. היא אמרה לו לך תלמד ציור שהוא לא יגיד "טוב נו" כל החיים? זין! אמרה לו לך תהיה מכונאי רכב. אתה צריך מקצוע. בזמן הפנוי שלך תצייר, למי יש זמן לצייר כשהוא כל היום היה שוחה בגריז ורץ אחרי הלירה? אז הוא לא היה אומר "טוב נו". הוא היה נאנח, ככה.

ואני? מה הוא עשה לי? לך תלמד חשמלאות רכב, תבוא תעבוד איתי בעסק. עכשיו אני אין לי שום דבר נגד חשמלאות רכב. חשמלאות רכב זה אחלה דבר. למי שאוהב חשמלאות רכב זה אחלה דבר. אבל אני שונא חשמלאות רכב, אז מה עשיתי? הלכתי ללמוד חשמלאות רכב. הלכתי ללמוד חשמלאות רכב והוצאתי אוויר מהאף.

וככה היינו יושבים כל ערב, חוזרים הביתה מהעבודה, רואים טלוויזיה. סבתא שלי הייתה עושה טוב, נו, אבא שלי היה נאנח, אני הייתי מוציא אוויר מהאף, וזה היה נפלא. ואמא שלי מרוב שהיא היגינה כבר, היא הייתה הולכת כל הזמן עם האוכל. איזה יופי, הכנתי אוכל טעים, העיקר שיש אוכל טוב. ברוך השם הכל טוב..

ואז יום אחד אבא שלי לא חזר הביתה מהעבודה. לא חזר מהעבודה. ישבנו, חיכינו לו, הוא לא בא. רצתי למוסך, אמרתי, מה קרה לו דאגתי.. הוא שכב שם בתוך שלולית של גריז, במקום שהוא הכי שנא, שמה הוא מת. התקף לב. אני נשבעתי בתיה. אני נשבעתי שלי זה לא יקרה. אני לא אגמור ככה. נשבעתי.

אבל אמא שלי והעסק המשפחתי, והאחריות.. חזרתי לעבוד במוסך. אמרתי אין מה לעשות. זה החיים שלי. זה הגורל שלי. נגמר.

פעם הייתי - יענקלה ברייד**יוצר: אבי נשר****רקע:** יענקלה ברייד מלמד את אריק איך שדכן טוב קולט סימנים.

לא לתת כרטיסי ביקור סתם, לראות שזה בן אדם, בחורה, שבאמת רוצים.. אהבה.
אבל אהבה שאני מדבר זה משהו.. אני מנסה להסביר, טוב? (אריק קשוב)
יש סימנים שבחור, או בחורה, רוצה אהבה כמו ילד, אהבה בלי קשר לשמוץ, אתה מבין?
(אריק לא מבין) הנה, אחרי גיל מסוים בחור רואה בחורה רואה רק ציצקס, רואה תוחס
אבל כשהוא ילד, לא מבין בכלל שציצקס ותוחס זה מעניין,
אבל בכל זאת אוהב ילדה עם צמות בכיתה אלף. למה אוהב? יש משהו בלב לפני שמתקלקל.
אתה רואה בחור שם בצד..

טבעת נישואים אין, כבר טוב. לפי בגדים אולי מקצוע אקדמאי. כבר טוב.
עכשיו תראה אותו על מה מסתכל? על בחורה יפה שם בצד? רואה? הוא רוצה לדבר איתה,
אבל מתבייש, זה גם טוב, זה אומר בן אדם לא פרא, אתה רואה? ממהר, בטח לחזור לעבודה,
אבל בכל זאת אוכל גלידה, זה אומר: לא טוב לי. מחפש קצת מתוק.
סימנים, נכון? אפשר לראות.. אבל עכשיו, מבחן אמיתי. היא קמה. הוא מסתכל..
בפנים שלה או בתוחס? נו שרלוק הולמס, מה אתה חושב?
תוחס. לא צריך לפחד להגיד. טוב מאוד תוחס, אבל אחרי חתונה.
אתה אומר תוחס? אני.. שדכן תמיד קודם כל חושב טוב על בן אדם,
רואה מישהו צולע חושב שידוך טוב, לא ירוץ אחרי נשים אחרות אני חושב תעבור לידו,
יתבייש להסתכל.. טוב, עכשיו נראה..

פרשת השבוע - אלישע

יוצרים: רני בלייר, ענת אסולין

יש קצת עניינים עם כל האישורים של הפרויקט.
לא, לא ברמת המטבח, יש עיכובים עם הפרויקט באופן כללי.
יש קצת בלגן. לא, לא, לא ברמת הבורג,
תראי, יש... המהנדס הראשי שמה.. מת. כן, מת.
לא, קצת יותר מסובך מזה.
הוא מת באיזה תאונה די מסתורית עם האוטו שלו.
פתאום הסתבר ששמה, בפרויקט מעורבים כל מיני.. איך להגיד את זה? חברה לא משהו.
לא, זה קצת יותר מסובך. פה מדובר פה על כבדים, ממש כבדים, עולם תחתון.
מגעיל, אנשים בלי אלוהים.
אז כל ה.. כל העולם תחתון הזה ערבבו פה בפרויקט, כל מיני..
את יודעת, פוליטיקאים, פקידי ממשלה.
המהנדס הזה לא.. לא בדיוק ידע עם מי הוא מתעסק, הוא לא..
בקיצור, כנראה ששם התעסקו לו עם הבלמים של האוטו או משהו כזה.
אני אומר לך שאני הסתבכתי חזק, אליה.
לא, לא הכרתי את הסיפור שלו. מה אני נראה לך?
תראי, אני לא ידעתי מהתמונה הכללית, אני רק ידעתי מהאנשים באמצע, צווארון לבן,
הייתי עורך דין שלהם,
אני אמרתי לך, אליה, אני הסתבכתי חזק. ביג טיים.
אנשים בלי אלוהים. בקיצור, נהייה מסוכן כל ה.. כל העסק הזה.
זה ברמה שהמשטרה הציעה לי להיכנס לתוכנית הגנת עדים, מה ששמעת.
המשטרה הציעה לי להיכנס לתוכנית הגנת עדים. להעיף אותי ואת כל המשפחה,
בהתחלה כנראה לאיזה.. לאיזה מחנה משטרה נידח, ואחרי זה כנראה לאיזה שכונה חרדית.
בסוף אחרי שיעשו משפט לעבריינים האלה, כנראה לחוץ לארץ, רחוק.
הלואי. לא יודע מה חשבתי. חשבתי שיהיה לנו שם בית ונהיה מאושרים.
לא יודע על מה חשבתי. רק חשבתי שצריך לעבור פאזה, זה הכול.
להבטיח משהו לילדים. אי אפשר כל החיים בשכירות, בליסינג, כמו איזה באסטינונר.
הייתי נאיבי, האמנתי. האמנתי.

פרשת השבוע - אלישע 2

תסריטאים: רני בלייר וארי פולמן

רקע: אלישע הוא עורך דין מצליח המנסה להגשים את חלומה של אשתו, בית על שפת הים, הוא מואשם במתן שוחד. למרות זאת, ניתנת לאלישע האפשרות לשמש כעד מדינה, והוא בוחר לשתף פעולה.

תראי, אליה, אני אעשה לך את זה הכי פשוט וחד שאני יכול.
מבחינת נוח אפשטיין בבסיס שלו יש שני סוגים של פושעים.
כאלה שיודעים שהם פושעים, כמו דה קסטרו ועוד כל מיני חולירע כמוהו,
שבאיזשהו שלב בחיים שלהם לוקחים החלטה או לפרוץ לאוטו, או לפרוץ לבית,
או לקנות אקדח ולשדוד בנק. ואם צריך אז לשים לשוטר כדור בראש,
וברור שממש אין דרך חזרה וזה אומר שלהיתפס מבחינתם ולשבת בכלא
זה חלק ממערכת השיקולים שלהם. ומהצד השני יש אנשים כמוני.
תוריד רגע את ההתנגדות שלך ותקשיבי לי.
מהצד השני יש אנשים כמוני, שמתגלגלים לזה.
נגיד אני, כן אני, מה אני בסך הכול? עורך דין, מתמחה בחוזים. זה כל הסיפור.
פעם עשרה דונם אדמה, פעם חברה, פעם פושט רגל. חוזים, כולה חוזים.
ואז בא מישהו אליי ואומר לי בואנייה, אלישע בן דוד, אתה תותח בחוזים, תותח על.
בוא, תשנה קצת פה, תשנה קצת שם ואני מוציא אותך גדול. ובא עוד מישהו ואומר לי אלישע,
מה אתה, תינוק? מאחורי כל פרדס שהפשירו לבנייה, מאחורי כל שטח ירוק שבנו עליו מגדל,
יושב פקיד ש"שימנו" אותו. פעם הפקיד הזה, זה איזה פקיד קטן בעירייה,
ופעם זה ראש העיר ופעם זה שר הבינוי,
אבל אני מה אכפת לי? אני רק עושה חוזים. זה כל הסיפור.
מוריד מילה פה, מוסיף משפט שם והופ, מישהו רשם על שמי דונם על הים.
מה את חושבת, שאני דמיינתי אי פעם שככה זה ייגמר? אני? ככה?
אני לא אחד שקנה אקדח, אליה, אני רק עושה חוזים. זה הכול.
אני בחלומות שלי גם לא דמיינתי שאני בגיל 26 אהיה אבא לשני ילדים,
ועכשיו כל מה שיש לי זה בליסינג.
הרבה דברים לא דמיינתי, אבל זה לא מה שחשוב עכשיו.
מה שחשוב, זה שבשביל הנוח אפשטיינים האלה ובשביל המשטרה פה בחוץ,
אחד כמו דה קסטרו, אחד כמוהו שנכנס לבנקים עם רובה כזה ויורה לשני אנשים בראש,
אחד כמוהו ואחד כמוני זה אותו דבר. הכל אותו דבר. זה מה שאת צריכה להבין,
ואת לא צריכה להיעלב כמו ילדה בת שש. את צריכה לחשוב קדימה.
לחשוב קדימה. איך יוצאים מזה. צפת זה בקטן.
נדלג מעל זה. אני מבטיח לך, נדלג מעל זה. תחשבי עכשיו, זה קדימה.
מה עוזבת?

פרשת השבוע – אסף

תסריטאים: רני בלייר וארי פולמן

רקע: אסף מנסה לומר לאבא שלו שנמאס לו מהחברה שלו

אין לי כח. זה מעיק, זה דביק, אני כבר לא יכול.. קודם כל המשפחה שלה התפרקה, אחר כך החיים שלי התפרקו. זה כאילו שהלכנו ביחד באש ובמים, ופתאום לא כיף לי. לא כיף לי יותר, אני מרגיש חנוק. אני מפנטז שאני שוכב לבד על ערסל בגיונגל, והיא כבר לא נמצאת איתי בפנטזיות שלי, אבא. אני מרגיש שאני מתחיל לשנוא אותה. כאילו מה את רוצה ממני? תני לי לנשום! צאי לי מהוריד! אני לא יכול לסחוב אותך יותר. אבל היא לא מבינה כלום. בא לי פשוט לעוף מפה, בא לי לשכוח את השנה האחרונה ולחיות חיים של מישהו אחר. אני אומר לך אבא, אני לא עומד בזה יותר, אני לא עומד בכל הלחצים האלה.

פרשת השבוע - הוידוי של השוטר

יוצרים: רני בלייר, ענת אסולין.

איפה אשתך? (בבית)

אישה יפה (מאוד) רוב השוטרים שאני מכיר היו אומרים לך שאם היית מסדר להם משהו איתה הם היו מעלימם עיין מכל הגידולים האלה שלך (ואתה לא?)

לי אין את הפריבילגיה הזאת.. היית פעם בטבריה?

אני עד לפני שנתיים גרתי בטבריה עם אשתי.

אשתי אני יגיד לך את האמת, לא הייתה יפה כמו שלך. אפילו צמחו לה שתי שערות שחרות..

ארוכות כאלה, ליד הפטמה השמאלית. לאשתך בטח לא הייתה את הבעיה הזאת,

כזאת רכה ועדינה.

חשבתי שבגלל זה לא אהבתי להיות איתה, אבל אז איזה לילה עצרתי איזה עבריין צעיר,

בחור בן 16, נשי כזה. היה מוצץ לגברים בגן.

הכנסתי אותו לזינזאנה, התחיל להשתולל ריחמתי עליו ניסיתי להרגיע אותו.

פתאום אני לא יודע מה קרה לי, פתחתי לו את המכנסים והכנסתי אותו לפה שלי.

ראיתי שהוא מעמיד לי יותר מאשתי.

אתה מבין? אתה מגיע לגיל 35 ואתה אומר לעצמך, שילכו כולם להזדיין.

הקוף הקטן הזה עושה לי את זה. ואם אף אחד לא יודע מזה אז איפה הנזק?(משכנע)

זה לא שההתנהגות שלי השתנתה או משהו את מבין? אני פשוט גיליתי על עצמי משהו,

שזה סבבה. (מצדיק)

והקטנצייק הזה אני התחלתי לדאוג לו הייתי מביא לו דברים, כסף, אוכל, מכניס אותו לזינזאנה,

נוסעים לאיזה חוף נטוש בכנרת..

תבין, זה לא שאני זיינתי אותו מאחורה, כן? אני לא בעלתי קטין, לא נהייתי הומו, רק מציצות.

(מקטין)

הוא אומר לי שאני כמו דוד שלו.. (מחמיא לעצמו) לילה אחד אנחנו על החוף הילד נרדם בזינזאנה.

אני יוצא החוצה לעשן סיגריה, את מי אני רואה? את האחיינים שלי,

מגיעים על הספידבואט שלהם,

באו לזיין זונות רוסיות. קולטים אותי עומד שם בתחתונים, קולטים תילד בזינזאנה,

וזהו, מאז אני אוויר. (זה הוגן?) מחקו את מוטי, אין יותר מוטי.

עכשיו אני שואל אותך, זה פייר?

פרשת השבוע – סשה

תסריטאים: רני בלייר וארי פולמן

יוצרים: רני בלייר, ענת אסולין.

אתה יודע שחתכו לי רק כשהגעתי לארץ.
 כן. ברית מילה. כמה ימים אחרי זה הלכתי לבדוק את ה.. ציוד שלי ומייד התחרטתי.
 אתה לא יודע מה אתה מפסיד.
 עם ה.. עורלה? אז עם העורלה אתה נהנה לפחות שלושים אחוז יותר.
 אני לא מפסיק ל.. להתגעגע לזה.
 אני בטוח שאלוהים מרוצה ממני. אני לא כמוך שאול, אני יהודי חם.
 אני מדבר איתך ברצינות, אלוהים זה לא משהו שם.. זה.. בן אדם, תימבין?
 פרימדונה עם כל מיני קריזות ודרישות, כזה שאף פעם לא מרוצה,
 שאפילו אומר לך מה לעשות עם ה.. עם חתיכה מהזין שלך.
 בדיוק בוס מניאק. אחד שאתה קם בבוקר ומת לחנוק אותו וכשאתה קולט את זה,
 כשאתה באמת מבין את זה עד הסוף, רק אז אתה באמת יכול לאהוב אותו כמו שאתה אוהב בן
 אדם קשה אבל גאון.
 תגיד שאול מה אתה אומר על גלה? מה אתה אומר על התלתלים שלה?
 להגר אין תלתלים?
 אני אוהב את התלתלים של גליה. כל הזמן חושב על תלתלים של גלה,
 רוצה לגעת בתלתלים של גליה.
 אני משוגע עליה. רוצה לבנות לה בית אופרה ביפו על הים. ארמון בארסוף.
 היא תהיה שלי. האישה הזאת תהיה אשתי.
 תגיד שאול, כמה חזק היו לך מחשבות על התלתלים האלה?

קזבלן - קזה

תסריט: יגאל מוסינזון ויואל זילברג

רקע: קזה יושב במאסר לאחר שהואשם בגניבת כסף שלא לקח, מפקד הכלא בא לחקור אותו וקזה מגלה שזה גיוש, חבר ותיק שלו מהמילואים.

אתה רואה... כמו מיליון שנים. הסתובבתי, הרגתי את הזמן.
לעע איזה עובד.. תקרא בתיק.
משלמים לי בשביל שאני לא אעשה צרות. הלכת לאיבוד, לא ידעתי איפה אתה,
הלכתי לבית חולים כמה פעמים. אמרו לי שעברת שיקום, שיפוץ.. אני יודע.
אמרו לי העבירו אותך לצפון. הלכתי לצפון, לא הייתי. אמרתי בטח מת.
אתה נראה דווקא די טוב, כמו חדש. מה אני עושה פה?
תיק 7563 אלכסון 73. שש שנים זה הרבה בשביל אחד כמוני, המפקד.
איך ככה? רחוק מהעין רחוק מהלב. אולי, אתה יודע מה גיוש, אני יש לי רגש נחיתות,
אני ממורמר, אני חיה. אני.. איך קוראים לזה היום?
טיפוס מתוסכל. אבל בנינו גיוש, איך זה ש-6 שנים, 6 שנים לא מצאת אותי?
לא, לא שכחת וגם לא זכרת. אף אחד לא זכר, לא מוישה, לא אורי גרוסמן.
אף אחד, אף אחד! המלחמה נגמרה, כולם הלכו הביתה.
ומה איתי? מה עם קזה? אני אין לי בית, אתה היית הבית שלי.
מישהו מהאוהל הזמין אותי פעם אליו הביתה לשתות איזה דרינק? לשמוע מוזיקה אצלו
בפטיפון? מוצארט? שנדע פעם את הטעם שלו ולא נחשוב שמוכרים אותו בבקבוקים.
שימעליה גולדשטיין התחתן בהילטון. לא ידע את הכתובת שלי בשביל לשלוח הזמנה.
ברגל היה צריך לבוא. לדפוק אצלי על הדלת. כמו שאני סחבתי אותו על הגב ברמה מרחק
מפה עד שיכון צמרת. חכה.. למה? החרא הזה יושב לי על הלב כבר 6 שנים.

קלרה הקדושה - טיסונה מנהל ביה"ס

יוצרים: אורי סיון וארי פולמן

רקע: טיסונה בקרחנת תחקור ונסיון דיבוב של התלמידים במטרה להבין כיצד הצליחו לדעת את השאלות במבחן כרגע מנסה לדבר אל ליבו של טיקל מנהיג הכיתה

אני רוצה לספר לך חלום שחלמתי בלילה.

ובחלום הזה אני יושב בתוך בוב סלייד שגולשת במהירות פנטסטית במדרון של תעלות שלג

ומי אתה חושב יושב שם לפני בתוך המזחלת?

אדית פיאף. יושבת שם.

אדית פיאף.

(פונה ישירות לטיקל) זה שאתה לא יודע מי זאת אדית פיאף

זה לא רלוונטי להמשכיות של הסיפור, תשאל את אבא שלך.

עכשיו תוך כדי גלישה היא שרה את "נו ז'ה נה רה גרטרייה".

ואני מחזיק אותה במותניים ומרגיש איך הקול הקדוש שלה זורם לי בתוך הורידים ישר לתוך הלב

ואנשים עומדים בצד ומוחאים לנו כפיים, ומגישים לנו כוסות תה כמו במרתון.

אבל המדרון הזה לא נגמר ואני מחפש מעצור ואין.

אתה כבר מבין איך זה קשור אליך טיקל?

(פאוזה) היית פעם מאוהב טיקל?

בגילך הייתי מאוהב באיזה בחורה, עשיתי הרבה מאד שטויות בכדי להרשים אותה.

אתה יודע מה היא עושה היום? היא פקידה בדואר יושבת ומדביקה בולים עם התחת.

לא משנה, אנשים עושים לפעמים טעויות מתוך עיוורון טיקל,

אבל בסוף כל אחד חוזר למקום הטבעי שלו. ממש כמו הסלמון.

הסלמון שחוזר בדיוק למקום שבו השריצו אותו, אחרי שהקיף את האוקיינוס הצפוני במשך

ארבע שנים וחודשיים.

עכשיו אני רוצה שתודה בניסיון הבגידה הפתטי שלך.

תודה עכשיו.

ראש גדול - אור

יוצרים: גל פרידמן, רונית סופר- פרידמן, מיכל קופר- קרן, קובי חביה
רקע: אור מדבר עם דבש, מנסה להשרות אווירה של קלילות לדבריו

זה אח שלי.. הוא טייס.. זאת אומרת, הוא היה טייס והוא מת.
הוא נהרג באיזה מבצע, לא משנה.. טוב, זה עצוב.. ברור, אבל ההורים שלי נגמרו מזה.
וכן, זה די דפק אותי.
זה כאילו שהם שכחו שיש להם עוד ילד.. תראי, הבנתי אותם, אפשר להבין אותם..
לי זה לא שינה הרבה.. אני ממילא עצמאי, ואם אני באמת אהיה אמיתי,
אז גם כשאח שלי היה חי ההורים שלי לא התייחסו אלי משהו.. כאילו בסדר, את יודעת,
אבל "למה אתה ככה, למה אתה ככה?" כאילו.. הם כאילו רצו שאני אהיה כמו אח שלי,
לא שהם אמרו את זה.. אבל זה היה ברור, נו.. הוא היה טוב בהכל..
ואף פעם לא ידעתי כמה אני טוב, כי תמיד יחסית אליו זה היה פחות..
אבל אני בסדר, שלא יהיה פה רושם שאני אומר פה איזה סיפור ליום הזיכרון.
נגמר, עוברים הלאה..
יותר שווה לדבר נגיד על הסיפור הזה שלך.. על הכתבה שאת עובדת.. על מה את עובדת?

רוקי

במאי: ג'ון ג'. אבילדסן

אתה חושב שאני פוגע בך? (אני לא מאמין לזה)
זה הדבר האחרון שאני רוצה לעשות. אולי לא תאמין לזה
אבל כשהיית בגודל של היד הזאת, הייתי מרים אותך ואומר לאמא שלך ז"ל,
הילד הזה יהיה הילד הכי טוב בעולם.
הילד הזה יהיה אדם יותר טוב מכל אדם אחר שהכרנו.
ואתה גדלת נפלא. היה נהדר. לראות אותך גדל, כל יום זה היה ממש זכות בשבילי.
וכשהגיע הזמן עבודך להיות גבר בזכות עצמו ולצאת לחיים לבד עשית את זה.
אבל איך שהוא לאורך הזמן, השתנת, הפסקת להיות אתה. אני יודע את זה אני מכיר אותך.
נתת לאנשים לתקוע לך אצבע בפנים ולהגיד לך שאתה לא שווה.
וכשזה נעשה יותר קשה, התחלת לחפש את מי להאשים, אותי. כמו צל גדול.
תן להגיד לך משהו שאתה כבר יודע: העולם הוא לא זריחות וקשת בענן, ממש לא
זה מקום מאוד אכזרי מרושע. ולא אכפת לו כמה קשוח אתה.
הוא יבעט לך בברכיים וישאיר אותך למטה כל עוד תרשה לו.
אתה, אני.. ואף אחד לא מכים חזק כמו החיים..
אבל זה לא עד כמה חזק נפגעת, זה לא עד כמה אתה מסוגל לספוג? זה לא.
זה עד כמה אתה יכול לקבל? ועדיין להתקדם קדימה! ככה מנצחים!
עכשיו, אם אתה יודע מה אתה שווה? קדימה דרוש את מה שאתה שווה!
אבל אתה צריך להיות מוכן לקבל את המכות, ולא להצביע ולהגיד שאתה לא יכול להיות
מה שאתה רוצה, בגללו או בגללה או בגלל אף אחד, פחדנים עושים את זה, וזה לא אתה!
אתה הרבה יותר טוב מזה!
אני תמיד אוהב אותך בכל מצב.
לא חשוב מה יקרה, אתה הבן שלי אתה הדם שלי.
אתה הדבר הכי טוב בחיים שלי. אבל עד שתתחיל להאמין בעצמך. לא יהיו לך חיים.
אל תשכח לבקר את אמא שלך.

רמזור – יוני

יוצר: אדיר מילר ורן שריג

רקע: חפר מגיע הביתה עם בחורה הם מתנשקים ונכנסים לדירה. על הספה יוני מקריא סיפור ל 2 ילדים למרגלותיו יושב כלב דני ענק.

יום שלישי היום אח, אתה יודע שזה היום שהילדים אצלי. מי זאת?

לא סתם חבר.. חבר מהצבא.. ולא סתם חבר מהצבא.. חפר?

על הידיים הכנסתי אותו לנגמ"ש. אבל שטויות לא צריך לשבת על זה..

אח כואב לי בצד לא יודע מה יש לי..

איזה חדר? אי אפשר חדר שינה נוייה שם. הקטנה שלי.. חפר אפשר שנייה?

תשמע חפר לא כל כך נעים לי ש.. אתה מגיע עם בחורה פה היום ואני ככה פה עם הילדים,

אתה מבין?

כן, אבל זה מפריע לי אתה מבין? אני פה עם הילדים ועם גוליבר,

ליד יש מחר מבחן.. לא מתאים פה היום בחורות ובלגאן אתה מבין? גם לא הודעת לי..

אתה יודע חפר. שהבית בער בבית גיביל לא אמרתי שלי שלך.. נכנסתי.

(חפר-בואי ימית הולכים).

תגובה מאוחרת - מני**יוצר:** שמואל קלדרון

רקע: מני מדבר פעם ראשונה עם ראש המדור לחולי נפש על תקרית שהיה לו במלחמת לבנון, דבר שגרם לו להלם קרב. פה הוא מדבר על זה פעם ראשונה בחייו.

דוקטור, אני רוצה לדבר. היינו לפני חופשת שחרור. יצאנו צוות להריח שטח מסוים שהיה חשש שיעברו בו.. חוליה של מחבלים. (פאזזה). המשימה שלנו הייתה להניח מטענים בוואדי מוזלם. זה ואדי כזה שדרכו כל הזמן עוברות חוליות. יצאנו צוות ואני הייתי מפקד הצוות. הגענו למקום, הנחנו את המטענים ו.. וברגע שפנינו אחורה, היה פיצוץ אדיר ונפתחה עלינו אש תופת. אני זוכר את הריח של הבשר שרוף שם. את כל הצעקות הפצועים. את כל חלקי הגופות שהיו מפוזרות שם על השטח. אני זוכר את קובי שוכב שם שרוע על האדמה וצועק, אמא, אמא, תצילו אותי. ולא יכולתי לעשות כלום. לא היה שם אף אחד חוץ ממני. לקחתי את הקשר וצעקתי "פינוי, פינוי", אבל אף אחד לא הגיע. אני שם לבד וכל הזמן יורים עלינו. אני אפילו לא יכול להרים את הראש. כל הזמן אש, אש וכולם שם צורחים. כל הילדים הקטנים האלה שם.. צורחים. רצתי לקובי וכל הפנים שלו היו מכוסות בדם. לא הכרתי אותו אפילו, לא ידעתי מי זה שוכב שם. עברה שעה עד שהגיעו לחלץ אותנו. אבל כבר לא היה מה לחלץ. כולם היו מתים. חוץ ממני. אני שונא את עצמי שנשארתי בחיים והם לא, ד"ר. שמונה חיילים, ד"ר. שמונה חיילים. פעם ראשונה שאני מדבר על זה. לא סיפרתי את זה לאף אחד.